

János evangéliuma az Egyszerű fordítás alapján

Jn 1:1 Kezdetben volt az Ige, aki Istennel együtt volt, és maga is Isten volt.

Jn 1:2 Az Ige kezdetben együtt volt Istennel.

Jn 1:3 Minden az Ige által jött létre, nélküle egyetlen teremtmény sem keletkezett.

Jn 1:4 Benne volt az élet, amely a világosság volt az emberek számára.

Jn 1:5 A világosság fénylik a sötétségben, de a sötétség sohasem tudta legyőzni, feltartóztatni vagy megérteni.

Jn 1:6 Isten küldött egy embert, akit Jánosnak hívtak.

Jn 1:7 Ő azért jött, hogy tanúskodjon a világosságról, s hogy mindenki halljon arról, aki a világosság, és higgyen benne.

Jn 1:8 Nem ő volt a világosság, hanem azért jött, hogy tanúskodjon a világosságról mindenkinek.

Jn 1:9 Az igazi világosság — aki mindenkit megvilágosít — már készen volt arra, hogy megjelenjen.

Jn 1:10 Már a világon volt, és bár ez a világ általa jött létre, az emberek mégsem ismerték fel őt.

Jn 1:11 A saját birtokába jött, de a saját népe nem fogadta be.

Jn 1:12 Akik viszont befogadták — vagyis akik hisznek benne —, azoknak mind felhatalmazást és lehetőséget adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek.

Jn 1:13 Azonban ők nem úgy születtek, ahogyan a gyermekek világra jönnek. Nem az emberi testből származnak, nem testi vágyból, nem a férfi akaratából, hanem magától Istentől születtek.

Jn 1:14 Az Ige hús-vér emberré lett, és közöttünk élt, mi pedig közlőről szemléltük a dicsőségét. Igen, a Mennyei Atyától származó egyszülött Fiú dicsőségét, akiben az isteni kegyelem és a valóság teljessége lakik.

Jn 1:15 Órála tanúskodott Bemerítő János, amikor hirdette: „Ő az — kiáltott fel —, akiről előre megmondtam, hogy el fog jönni! Ő az, aki ugyan később érkezik, mint én, mégis nagyobb nálam, mert már akkor is létezett, amikor én még meg sem születtem.”

Jn 1:16 Ő az, akinek a teljességéből kaptunk mindannyian sokféle kegyelmet, áldást és ajándékot az isteni kegyelem alapján.

Jn 1:17 A Törvényt Mózesen keresztül kaptuk, de a kegyelem és a valóság a Messiás Jézuson keresztül jött el hozzánk.

Jn 1:18 Istent soha nem látta egyetlen ember sem. Az egyszülött Fiú — aki maga is Isten, és nagyon szoros közösségben van az Atyával —, ő mutatta meg nekünk, és ismertette meg velünk, milyen az Isten.

Jn 1:19 A jeruzsálemi vallási vezetők papokat és lévitákat küldtek Bemerítő Jánoshoz, hogy kérdezzék meg tőle: „Ki vagy te?”

Jn 1:20 János nyíltan megmondta, és elismerte: „Nem én vagyok a Messiás!”

Jn 1:21 „Akkor ki vagy, talán Illés?” — kérdezték. „Nem” — mondta János. „Te vagy a Próféta?” János így felelt: „Nem, az sem vagyok.”

Jn 1:22 Ekkor ezt kérdezték tőle: „Hát akkor ki vagy? Mondd meg, hogy válaszolhassunk azoknak, akik minket elküldtek! Mit mondasz magadról?”

Jn 1:23 Végül Bemerítő János Ézsaiás próféta szavaival válaszolt: „Az a hang vagyok, aki ezt kiáltja: »Készítetek utat az Örökkévalónak a pusztaságban!«”

Jn 1:24 Ezek a küldöttek a farizeusok csoportjához tartoztak.

Jn 1:25 Tovább kérdezték Jánost: „Ha nem vagy sem a Messiás, sem Illés, sem pedig a Próféta, akkor miért merítetted be az embereket?”

Jn 1:26 János erre így válaszolt: „Igaz, én vízbe merítetted be az embereket, de van közöttetek valaki, akit nem ismertek.

Jn 1:27 Ő az, aki később fog megérkezni, mint én, s akinek még a saruját sem vagyok méltó levenni a lábáról.”

Jn 1:28 Mindezek a Jordán folyó keleti oldalán lévő Betániában történtek, ahol János bemeztette az embereket.

Jn 1:29 Másnap Bemeztető János meglátta Jézust, amint feléje közeledett, és ezt mondta: „Nézzétek! Ő az Isten Báránya, aki magára veszi az egész világ összes bűnét!

Jn 1:30 Ő az, akiről azt mondtam, hogy később fog megérkezni, mint én, mégis nagyobb nálam, mert már előttem létezett.

Jn 1:31 Én nem ismertem őt, de azért jöttem, és azért merítetted vízbe az embereket, hogy Izráel népe számára lelepleződjön, hogy ő a Messiás.”

Jn 1:32 Ezután János így tanúskodott: „Láttam a Szent Szellemet, amikor leszállt a Mennyből, mint egy galamb, és megnyugodott őrajta.

Jn 1:33 Nem ismertem őt, de aki elküldött, hogy vízbe merítsem be az embereket, azt mondta nekem: »Látni fogod, hogy a Szent Szellem leszáll, és megnyugszik egy férfin. Ő az, aki majd Szent Szellembe fog bemeztetni.«

Jn 1:34 Mivel pedig szemtanúja voltam annak, hogy ez beteljesedett, ezért tanúsítom, hogy ő az Isten Fia.”

Jn 1:35 A következő napon Bemeztető János — két tanítványával együtt — ismét ugyanott volt.

Jn 1:36 Megint észrevette Jézust, amint ott járt-kelt, és ezt mondta: „Nézzétek! Ő az Isten Báránya!”

Jn 1:37 Amikor ezt az a két tanítvány meghallotta, Jézus után indultak.

Jn 1:38 Jézus megfordult, látta, hogy követik, és megkérdezte tőlük: „Mit akartok?” Ők ezt kérdezték: „Rabbi, hol laksz?” („Rabbi” azt jelenti: „Mester, Tanító” .)

Jn 1:39 „Gyertek velem, és meglátjátok!” — válaszolta Jézus. Azok ketten vele is mentek, és megnézték, hol lakik. Körülbelül délután négy óra volt akkor, és aznap nála is maradtak.

Jn 1:40 Ez a két tanítvány hallotta, amit János Jézusról mondott, és követték Jézust. Az egyikük András volt, Simon Péter testvére.

Jn 1:41 András azonnal megkereste a testvérét, Simont, és ezt mondta neki: „Rátaláltunk a Messiásra!” (A héber „Messiás” szó görögül „Krisztus” , magyarul „Felkent” .)

Jn 1:42 Azután András odavezette Simon Pétert Jézushoz, aki ránézett, és ezt mondta: „Te Simon vagy, Jóna fia. Kéféás lesz a neved.” (Ez azt jelenti: „Péter” , vagyis kő.)

Jn 1:43 Másnap Jézus el akart menni Galileába. Ekkor találkozott Fülöppel, és megszólította: „Csatlakozz hozzám, és kövess engem!”

Jn 1:44 Fülöp Bétsaidából, András és Péter városából származott.

Jn 1:45 Később Fülöp találkozott Nátánaéllal, és elújságolta neki: „Megtaláltuk azt, akiről Mózes írt a Törvényben, és akiről a próféták is írtak! Jézusnak hívják, József fia, és Názáretből való.”

Jn 1:46 Nátánaél így válaszolt: „Ugyan, mi jó jöhet Názáretből?” „Gyere, és nézd meg magad!” — válaszolt Fülöp.

Jn 1:47 Amikor Jézus látta, hogy Nátánaél közeledik feléje, azt mondta róla: „Nézzétek, itt jön egy igazi izraelita, akiben semmi hamisság nincsen!”

Jn 1:48 Nátánaél csodálkozva kérdezte: „Honnan ismersz engem?” Jézus ezt válaszolta: „Láttalak téged a fügefafa alatt, mielőtt Fülöp idehívott.”

Jn 1:49 Ekkor Nátánaél ezt mondta: „Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy Izráel Királya!”

Jn 1:50 Jézus így felelt: „Azért hiszel, mert azt mondtam, hogy láttalak a fügefafa alatt? Ennél nagyobb dolgokat is látsz majd.”

Jn 1:51 És így folytatta: „Igazán mondom nektek: meglátjátok majd a megnyílt Mennyet, és Isten angyalait, amint fel- és leszállnak az Emberfiára.”

Jn 2:1 Két nappal később lakodalom volt a galileai Kánában, amelyen Jézus anyja is részt vett.

Jn 2:2 Meghívták Jézust és a tanítványait is.

Jn 2:3 A lakodalom közben elfogyott a bor, s ekkor Jézus anyja szólt a fiának: „Nincs több boruk!”

Jn 2:4 Jézus azonban ezt válaszolta: „Mi közünk nekünk ehhez? Nem jött még el az én időm.”

Jn 2:5 Jézus anyja mégis szólt a szolgálknak: „Akármit mond nektek, tegyétek meg!”

Jn 2:6 Volt ott hat nagyméretű, kőből készült víztartó, amelyet a zsidók a szertartásos tisztálkodáshoz szoktak használni. Ezekbe egyenként kb. 80–120 liter víz fért.

Jn 2:7 Jézus szólt a szolgálknak: „Töltsétek meg az edényeket vízzel!” Azok pedig színig töltötték a víztartókat.

Jn 2:8 Azután Jézus mondta nekik: „Merítsetek belőle, és vigyétek a násznagynak!” A szolgák így is tettek.

Jn 2:9 A násznagy megkóstolta a borrá változott vizet. (Ő nem tudta, honnan van a bor, de a szolgák, akik hozták, tudták.) Akkor a násznagy odahívta a vőlegényt,

Jn 2:10 és azt mondta neki: „Mindenki a legjobb bort szolgálja fel először, és amikor a vendégek már részegek, akkor hozzák az olcsó bort. Te meg mostanáig tartogattad a legjobb borodat?”

Jn 2:11 Jézus jelei és csodái közül ez volt az első, amelyet a galileai Kánában mutatott meg. Kézzelfoghatóan megmutatta a dicsőségét, a tanítványai pedig hittek benne.

Jn 2:12 Ezután Kapernaumba ment anyjával, testvéreivel és tanítványaival együtt, és ott maradtak néhány napig.

Jn 2:13 Közeledett már a júdeaiak páska ünnepe, ezért Jézus felment Jeruzsálembe.

Jn 2:14 Láta, hogy a Templom udvarában marhákat, juhokat, galambokat árulnak, és pénzváltók ülnek az asztalaiknál.

Jn 2:15 Ekkor felragadott néhány kötelet, azokat marokra fogta, mint egy korbácsot, és kizavarta a kereskedőket a Templom területéről, a juhokkal és a marhakkal együtt. A pénzváltók pénzét szétszórta, és asztalaikat felborította.

Jn 2:16 A galambárosoknak is mondta: „Ki innen! Vigyétek el ezeket! Ne tegyétek Atyám házát piactérré!”

Jn 2:17 Tanítványainak eszébe jutott, hogy az Írás ezt mondja: „Templomod iránti féltékeny, szenvedélyes szeretet emészt engem.”

Jn 2:18 Egyes júdeaiak, ezt mondták Jézusnak: „Mutass nekünk valami csodás jelet annak bizonyítására, hogy jogod van ilyeneket tenni!”

Jn 2:19 Jézus ezt felelte: „Romboljátok le ezt a templomot, és én három nap alatt újra felépítem!”

Jn 2:20 Erre azok így válaszoltak: „Negyvenhat évig építették a Templomot, te meg három nap alatt újjáépítenéd?!”

Jn 2:21 De nem értették meg, hogy Jézus nem a Templom épületeiről, hanem a saját testéről beszélt.

Jn 2:22 Később, már Jézus feltámadása után, tanítványai visszaemlékeztek mindarra, amit ekkor mondott, és hittek az Írásban és Jézus szavaiban.

Jn 2:23 Amíg Jézus Jeruzsálemben volt a páska ünnepén, sokan hittek és bíztak benne, mert látták a csodákat, amelyeket tett.

Jn 2:24 Ő azonban nem bízta magát rájuk, mert ismerte őket.

Jn 2:25 Nem volt szüksége rá, hogy valaki megmondja neki, mi van az emberekben, mert eleve jól ismerte mindegyiküket.

Jn 3:1 Volt a farizeusok között egy ember, akit Nikodémusnak hívtak, és a júdeaiak egyik vallási vezetőjének számított.

Jn 3:2 Egyik éjjel eljött Jézushoz, és azt mondta neki: „Mester, biztosan tudjuk, hogy téged Isten küldött tanítóul. Ilyen csodákat, amelyeket te teszel, csak akkor tehet valaki, ha Isten van vele.”

Jn 3:3 Jézus így válaszolt: „Igazán mondom neked, hogy aki nem születik újra, nem láthatja meg Isten Királyságát.”

Jn 3:4 Nikodémus megkérdezte: „Hogyan születhet valaki újra, ha már megöregedett? Hiszen nem mehet vissza anyja méhébe, hogy másodszor is megszülessen!”

Jn 3:5 Jézus így válaszolt: „Igazán mondom neked, hogy aki nem születik újra víz és a Szent Szellem által, az nem képes belépni Isten Királyságába.

Jn 3:6 Ami testből született, az testi természetű, ami pedig a Szent Szellemtől született, az szellemi természetű.

Jn 3:7 Ne csodálkozz, hogy azt mondtam: újra kell születnetek!

Jn 3:8 A szél fúj, amerre akar. Hallod a hangját, de nem tudod, honnan jön, és merre tart. Ehhez hasonló természetű mindenki, aki a Szent Szellemtől született.”

Jn 3:9 Nikodémus megkérdezte: „Hogyan lehet ez?”

Jn 3:10 „Te Izráel népének tanítója vagy, mégsem érted ezt?”

Jn 3:11 Igazán mondom neked, mi arról beszélünk, amit jól ismerünk. Olyan dolgokról tanúskodunk, amelyeket saját szemünkkel láttunk, mégsem hisztek nekünk.

Jn 3:12 Eddig csupán földi dolgokról beszéltem nektek, de ezeket sem hittétek el. Hogyan fogjátok elhinni, ha majd a mennyei dolgokról beszélnek?

Jn 3:13 Soha senki sem ment fel a Mennybe, kivéve az Emberfiát, azt az egyet, aki a Mennyből jött le.

Jn 3:14 Ahogyan Mózes fölemelte a rézkígyót a pusztában, úgy fogják az Emberfiát is fölemelni,

Jn 3:15 hogy aki hisz benne, az örökké éljen.

Jn 3:16 Mert Isten úgy szerette az embereket, hogy az egyszülött Fiát adta oda cserébe értük, hogy aki hisz a Fiában, az ne pusztuljon el, hanem örök életet kapjon.

Jn 3:17 Isten nem azért küldte a Fiát az emberek közé, hogy elítélje őket, hanem azért, hogy a Fiú közreműködésével megmenekülhessenek.

Jn 3:18 Aki hisz a Fiúban, azt nem fogják elítélni. De aki nem hisz benne, az máris elmarasztaló ítélet alatt van, mert nem hitt Isten egyszülött Fiában.

Jn 3:19 Az ítélet pedig ez: a világosság eljött az emberek közé, de ők jobban szerették a sötétséget, mert gonosz dolgokat tettek.

Jn 3:20 Ugyanis, akik gonosz dolgokat tesznek, azok mind gyűlölik a világosságot, és nem jönnek ki a világosságra, nehogy a tetteik gonoszsága lelepleződjön.

Jn 3:21 Aki viszont az igazságot követi, és azt teszi, ami helyes, az kijön a világosságra, hogy nyilvánvaló legyen: ezeket a dolgokat Isten tetszése szerint és Isten által tette.”

Jn 3:22 Jézus ezután tanítványaival együtt Júdeába ment. Ott időzött velük, és bemerítették az embereket.

Jn 3:23 Bemerítő János pedig Szálím közelében, Ainonnál merítette be az embereket, mert ott bőven volt víz. Sokan jöttek hozzá, és bemerítkeztek nála.

Jn 3:24 (Jánost ekkor még nem zárták börtönbe.)

Jn 3:25 Egyszer János néhány tanítványa vitába keveredett valakivel, aki a zsidó vallási hagyományokat követte. A bemerítkezésről és a megtisztulás szertartásáról vitatkoztak.

Jn 3:26 Végül odamentek Jánoshoz, és megkérdezték: „Mester, emlékszel arra a férfira, aki veled volt a Jordánon túl, és akiről tanúskodtál? Most ő is bemerít, és csak úgy tódul hozzá mindenki!”

Jn 3:27 János így válaszolt: „Az ember a saját erejéből semmire sem jut. Csak annyit tehet, hogy elfogadja, amit Istentől kap ajándékba.

Jn 3:28 Ti magatok vagytok a tanúim, hogy világosan megmondtam: nem én vagyok a Messiás! Engem Isten azért küldött, hogy a Messiás előtt menjek, és utat készítsek számára.

Jn 3:29 Akinek menyasszonya van, az a vőlegény! A vőlegény barátja pedig csak vár és figyel, hogy mikor hallja meg a vőlegény hangját. S mennyire örül, amikor meghallja! Most én is így örülök. Boldog vagyok, hogy ő megérkezett!

Jn 3:30 Neki ettől fogva egyre feljebb és feljebb kell emelkednie, én pedig egyre kevésbé leszek fontos.”

Jn 3:31 „Ő a Mennyből, Istentől jött, ezért mindenkinél hatalmasabb. Aki a földről származik, az a földhöz tartozik, és földi dolgokról beszél. Ő azonban a Mennyből, Istentől jött, és mindenkinél hatalmasabb!

Jn 3:32 Ő arról beszél, amit saját maga látott és hallott, az emberek mégsem fogadják el, amit mond.

Jn 3:33 Azok viszont, akik hisznek neki, ezzel azt bizonyítják, hogy Isten megbízható, és igazat mond.

Jn 3:34 Mert akit Isten küldött, az valóban Isten szavait és személyes üzenetét mondja. Isten a Szent Szellemet korlátozás nélkül adja neki,

Jn 3:35 mert az Atya szereti a Fiút, és mindent az ő kezébe adott.

Jn 3:36 Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van. Aki viszont nem engedelmeskedik a Fiúnak, az sohasem látja meg az örök életet, hanem Isten haragja alatt marad.”

Jn 4:1 Egyesek azt híresztelték a farizeusoknak, hogy Jézus több tanítványt merít be és vonz maga köré, mint Bemerítő János.

Jn 4:2 (Bár maga Jézus nem merített be senkit, csak a tanítványai.)

Jn 4:3 Mikor Jézus erről tudomást szerzett, elhagyta Júdeát, és újra visszatért Galileába.

Jn 4:4 Útközben keresztül kellett mennie Samárián.

Jn 4:5 Így jutott el egy samáriai város, Sikár szélére. Ez a hely közel volt ahhoz a birtokhoz, amelyet egykor Jákób adott a fiának, Józsefnek.

Jn 4:6 Mivel Jézus az utazástól elfáradt, leült a kút mellé, amelyet Jákób kútjának neveztek. Dél felé járt az idő.

Jn 4:7 A tanítványok éppen bementek a városba, hogy valami enivalót vegyenek. Ekkor ért a kúthoz egy samáriai asszony,

Jn 4:8 aki a városból jött, hogy vizet merítsen. Jézus megszólította: „Kérlek, adj nekem inni!”

Jn 4:9 A samáriai asszony csodálkozva kérdezte: „Hogy kérhetsz tőlem vizet zsidó létedre, mikor én samáriai asszony vagyok?!” (A zsidók ugyanis szóba sem álltak a samáriai lakosokkal.)

Jn 4:10 Jézus így válaszolt: „Ha ismernéd az Isten ajándékát, akkor tudnád, hogy ki az, aki vizet kért tőled — s akkor te kértél volna vizet tőle, ő pedig friss forrásvizet adott volna neked.”

Jn 4:11 Ekkor az asszony megkérdezte: „Uram, hogyan vennél forrásvizet? Hiszen vödröd sincs, a kút pedig mély.

Jn 4:12 Nagyobb lennél, mint Jákób atyánk, aki ezt a kút adta nekünk? Ő maga is ebből ivott, a fiai is, meg a nyájai is.”

Jn 4:13 Jézus így válaszolt: „Aki ebből a vízből isznak, azok újra megszomjaznak,

Jn 4:14 de aki abból a vízből iszik, amelyet tőlem kap, az soha többé nem szomjazik meg. Sőt, az a víz, amelyet én adok neki, forrássá válik benne, s olyan víz ömlik majd belőle, amely örök életet ad.”

Jn 4:15 „Uram, adj nekem is abból a vízből, hogy ne legyek többé szomjas, és ne kelljen innen hordanom a vizet!” — kérte az asszony.

Jn 4:16 Jézus ekkor azt mondta neki: „Menj, hívd a férjedet, és jöjjetek vissza!”

Jn 4:17 Az asszony így válaszolt: „Nincs férjem.” Jézus így felelt: „Ez valóban igaz, nincs férjed!

Jn 4:18 Öt férjed volt, de akivel most együtt élsz, az nem a férjed. Igazat mondtál.”

Jn 4:19 Ekkor az asszony így felelt: „Uram, látom, hogy próféta vagy!

Jn 4:20 Őseink ezen a hegyen imádták Istent. Ti, júdaiak, azonban azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben kell Istent imádni.”

Jn 4:21 Jézus így válaszolt neki: „Asszony, higgy nekem: eljön az idő, amikor nem kell sem Jeruzsálembé, sem erre a hegyre felmennie annak, aki a Mennyei Atyát akarja imádni.

Jn 4:22 Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi pedig ismerjük azt, akit imádunk, mert az, aki a szabadulást hozza, a zsidók közül jön.

Jn 4:23 Eljön majd az idő, sőt, már itt is van, amikor az igazi imádók szellemben és igazán imádják a Mennyei Atyát, mert az Atya olyanokat keres, akik őt így imádják.

Jn 4:24 Isten szellem, ezért akik őt imádják, azoknak is szellemben és igazságban kell imádniuk őt.”

Jn 4:25 Az asszony így válaszolt: „Tudom, hogy egyszer eljön a Messiás, és amikor majd eljön, mindent megmagyaráz nekünk.”

Jn 4:26 „Én vagyok az, aki veled beszélek” — mondta neki Jézus.

Jn 4:27 Ebben a pillanatban érkeztek meg a tanítványok. Nagyon elcsodálkoztak, hogy Jézus egy asszonnyal beszélget. De egyikük sem kérdezte meg, hogy mit akart tőle, vagy miért beszélgetett vele.

Jn 4:28 Az asszony ekkor a kútnál hagyta a vizeskorsóját, visszament, és hívta a város lakóit:

Jn 4:29 „Gyertek, nézzétek meg azt a férfit, aki mindent elmondott nekem, amit tettem! Lehet, hogy ő a Messiás?”

Jn 4:30 Azok pedig kimentek Jézushoz.

Jn 4:31 Amíg az asszony a városba ment, a tanítványok kínálták Jézust: „Mester, egyél valamit!”

Jn 4:32 De ő ezt felelte: „Van mit ennem, de erről ti nem tudtok.”

Jn 4:33 A tanítványok egymást kérdezték: „Hogy lehet ez? Talán valaki hozott neki ennivalót?”

Jn 4:34 Jézus így válaszolt: „Számomra az az étel, ha azt teszem, amit az Atya rám bízott, hiszen ezért küldött el. Az táplál engem, amikor egészen elvégzem, amivel megbízott.

Jn 4:35 A vetés idején azt szokták mondani: »Még négy hónap, és aratni fogunk.« Én pedig azt mondom nektek: nyissátok ki a szemeteket, és lássátok meg, hogy a gabona már megérett az aratásra!

Jn 4:36 Aki learatja, meg is kapja érte a bérét, mert az örök életre gyűjti össze a termést. Ezért együtt örül a vető és az arató.

Jn 4:37 A közmondás ráillik erre: »Az egyik vet, a másik meg arat.«

Jn 4:38 Én azért küldtelek el titeket, hogy learassátok, amit mások vetettek. Mert valóban mások dolgoztak velem, ti pedig folytatjátok, amit ők elkezdtek: learatjátok a munkájuk gyümölcsét.”

Jn 4:39 Abban a samáriai városban sokan hittek Jézusban, mivel az az asszony elmondta nekik: „Mindent megmondott nekem, amit csak tettem.”

Jn 4:40 Ezért a samáriaiak Jézushoz tódultak, kérték, hogy maradjon velük, és ő ott is maradt még két napig.

Jn 4:41 Ezalatt nagyon sokan hallgatták Jézust, és még többen hittek benne.

Jn 4:42 Később meg is mondták az asszonynak: „Először amiatt hittünk Jézusban, amit te mondtál róla. Most már magunk is hallottuk őt, és meggyőződünk róla, hogy valóban ő az egész világ Üdvözítője.”

Jn 4:43 Két nap múlva Jézus továbbment Galileába.

Jn 4:44 (Korábban azt mondta, hogy a prófétának nincs becsülete a saját hazájában.)

Jn 4:45 Amikor odaért, a galileaiak szívesen fogadták, ugyanis voltak közöttük olyanok, akik ott voltak Jeruzsálemben az ünnepen, és látták mindazt, amit Jézus tett.

Jn 4:46 Azután Jézus újra a galileai Kánába ment, ahol korábban a vizet borrá változtatta. Élt Kapernaumban egy magas rangú királyi tisztviselő, akinek a fia beteg volt.

Jn 4:47 Amikor meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, eljött hozzá. Kérte, hogy menjen vele, és gyógyítsa meg a fiát, aki már haldoklott.

Jn 4:48 Jézus azt felelte: „Ha nem láttok jeleket és csodákat, nem hisztek.”

Jn 4:49 De a királyi tisztviselő kérte: „Uram, gyere velem, mielőtt még meghalna a gyermekem!”

Jn 4:50 Jézus ezt mondta: „Menj csak haza, a fiad élni fog!” Ő pedig hitt Jézus szavának, és hazament.

Jn 4:51 Útközben találkozott a szolgálóival, akik azzal a hírral jöttek elé, hogy a fia már jobban van.

Jn 4:52 Megkérdezte őket, mikor lett jobban a gyermek. Azok mondták, hogy előző nap délután egy órákor múlt el a láza.

Jn 4:53 Az apa visszaemlékezett arra, hogy Jézus pontosan abban az órában mondta neki: „A fiad élni fog!” — és hitt Jézusban egész családjával együtt.

Jn 4:54 Ez volt a második csodálatos jel, amelyet Jézus tett, miután Júdeából Galileába érkezett.

Jn 5:1 Ezek után egy ünnep következett, amelyre a júdeaiak fel szoktak menni Jeruzsálembé, és Jézus is felment.

Jn 5:2 Jeruzsálemben a Juh-kapunál van egy Betesda nevű vízgyűjtő medence, amelyet öt oszlopcsarnok vesz körül.

Jn 5:3 Itt nagyon sok beteg feküdt: vakok, sánták és bénák.

Jn 5:4

Jn 5:5 Volt közöttük egy férfi, aki már harmincnégy éve szenvedett valamilyen betegségben.

Jn 5:6 Jézus látta, hogy ott fekszik, és tudta, hogy milyen régóta beteg. Megkérdezte tőle: „Akarsz-e meggyógyulni?”

Jn 5:7 Az így felelt: „Uram, nincs senki, aki segítene rajtam, és bevinne a medencébe, amikor a víz felkavarodik. Mire odaérek, mindig valaki más lép be előttem.”

Jn 5:8 Ekkor Jézus ezt mondta: „Kelj fel, fogd a hordágyadat, és menj haza!”

Jn 5:9 A férfi azonnal meggyógyult, felkelt, fogta a hordágyát, és elment. Mivel ez szombaton történt,

Jn 5:10 a zsidók rászóltak: „Szombat van, a Törvény szerint nem szabad terhet hordoznod!”

Jn 5:11 Ő ezt felelte: „Aki meggyógyított, az mondta, hogy fogjam a hordágyamat, és menjek haza.”

Jn 5:12 Azok megkérdezték: „Ki volt az az ember?”

Jn 5:13 De a meggyógyított férfi erre nem tudott válaszolni, mert közben Jézus eltűnt, mivel nagy tömeg volt azon a helyen.

Jn 5:14 Később a Templom területén Jézus találkozott ezzel a férfival, és azt mondta neki: „Látod, most visszakaptad az egészségedet, de vigyázz, hogy többé ne vétkezz, különben valami még rosszabb történhet veled!”

Jn 5:15 Ezután a férfi megmondta a vallási vezetőknek, hogy Jézus volt az, aki meggyógyította őt.

Jn 5:16 Ettől fogva a vallási vezetők üldözték, és meg akarták ölni Jézust, mivel szombaton gyógyította meg azt a beteget.

Jn 5:17 Jézus ezt mondta nekik: „Mindaddig, amíg Atyám dolgozik, én is dolgozom!”

Jn 5:18 Emiatt még inkább meg akarták ölni, mivel megszegte a szombatra vonatkozó törvényt, ráadásul Istent is apjának nevezte, s ezzel egyenlővé tette magát Istennel.

Jn 5:19 Jézus ekkor így válaszolt nekik: „Igazán mondom nektek: a Fiú semmit sem tehet a saját elhatározásából, csak azt, amit az Atyától lát, mert látja, hogy mit tesz az Atya, és ő is ugyanazt teszi.

Jn 5:20 Az Atya szereti a Fiút, ezért mindent megmutat neki, amit tesz. Sőt, még ezeknél nagyobb dolgokat is fog rábízni, s akkor fogtok majd igazán csodálkozni!

Jn 5:21 Az Atya feltámasztja a halottakat, és életet ad nekik. Ugyanígy a Fiú is életet ad azoknak, akiknek akar.

Jn 5:22 Az Atya senkit sem ítél, hanem az ítéletet egészen rábízta a Fiúra,

Jn 5:23 hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, mint az Atyát. Aki tehát nem tiszteli a Fiút, az nem tiszteli az Atyát sem, aki a Fiút elküldte.

Jn 5:24 Igazán mondom nektek: aki hallgat a szavamra, és hisz abban, aki elküldött engem, annak már örök élete van. Az ilyen ember nem kerül kárhoyztató ítélet alá, mert már átment a halálból az örök életre.

Jn 5:25 Igazán mondom nektek, eljön az idő, sőt, már itt is van, amikor a halottak meghallják az Isten Fiának hangját, és akik hallgatnak a szavára, örökké élni fognak.

Jn 5:26 Mert ahogyan az élet forrása az Atyában van, ugyanúgy a Fiúnak is megadta, hogy benne is az élet forrása legyen.

Jn 5:27 Sőt, arra is felhatalmazást adott neki, hogy ítéletet tartson, mert ő az Emberfia.

Jn 5:28 Ne csodálkozzatok ezen, mert eljön az idő, amikor minden halott meghallja a sírokban a Fiú hangját,

Jn 5:29 és előjön. Akik életükben jót tettek, az örök életre támadnak fel, akik pedig gonosz dolgokat műveltek, azért támadnak fel, hogy ítéletre kerüljenek.”

Jn 5:30 „Önmagamban, az Atyától függetlenül semmit nem tehetek. Ahogyan az Atyától hallom, annak megfelelően ítélek és döntök. Nem a saját akaratom megvalósítására törekszem, hanem annak akarátát viszem véghez, aki elküldött engem, ezért igazságosak az ítéleteim.

Jn 5:31 Ha csak én tanúskodnék saját magamról, az nem lenne érvényes.

Jn 5:32 Valaki más az, aki tanúskodik rólam, és az ő tanúskodása kétség nélkül hiteles.

Jn 5:33 Ti megkérdeztétek Bemerítő Jánost, és ő hűségesen tanúskodott a valóságról.

Jn 5:34 Bár nem szorulok rá, hogy emberek tanúskodjanak mellettem, mégis emlékeztetek titeket arra, amit ő mondott rólam, hogy üdvösségre jussatok.

Jn 5:35 János olyan volt, mint egy égő fáklya, amely megvilágítja az utat. Ti azonban csak ideig-óráig akartátok a világosságát élvezni.

Jn 5:36 Mellettem azonban erősebb bizonyítékok szólnak, mint János tanúskodása: a tetteim! A feladatok, amelyeket az Atya rám bízott, hogy elvégezzem, azok bizonyítják, hogy ő küldött engem.

Jn 5:37 Sőt, maga az Atya is tanúskodott rólam, aki engem elküldött! Ti azonban soha nem hallottátok a hangját, sem nem láttátok az arcát.

Jn 5:38 A szavai sem élnek bennetek, mert nem hisztek annak, akit hozzátok küldött, s aki által üzent nektek.

Jn 5:39 Buzgón tanulmányoztátok az Írásokat, mert azt hiszitek, hogy azok által kaptok örök életet. Jóllehet az Írások is rólam tanúskodnak,

Jn 5:40 mégsem akartok hozzám jönni, hogy örök életetek legyen!

Jn 5:41 Emberektől nem fogadok el dicsőséget vagy elismerést.

Jn 5:42 Jól ismerlek titeket, és tudom, hogy valójában nincs bennetek Isten iránti szeretet!

Jn 5:43 Bár engem Atyám küldött, hogy képviseljem őt, ti mégsem fogadtok be. Ha valaki más jön majd a saját hatalmával, azt el fogjátok fogadni!

Jn 5:44 Hogyan is tudnátok bennem hinni? Hiszen ti nem az egyetlen igaz Istentől, hanem egymástól akartok dicsőséget és elismerést kapni.

Jn 5:45 Ne gondoljátok, hogy én foglak vádolni benneteket az Atya előtt! Éppen az lesz a vádlótok, akiben reménykedtek: Mózes! Mert ha neki hittetek volna,

Jn 5:46 akkor bennem is hinnétek, hiszen én rólam írt.

Jn 5:47 De ha az ő írásainak nem hisztek, hogyan hihetnétek az én szavaimnak?"

Jn 6:1 Jézus ezután elment a Galileai-tó (Tibériás-tó) másik oldalára.

Jn 6:2 Nagy tömeg követte, mert látták a csodákat, ahogyan a betegeket meggyógyította.

Jn 6:3 Jézus felment a hegyoldalra, és a tanítványaival együtt letelepedett.

Jn 6:4 Ekkor már közel volt a páska, a zsidók nagy ünnepe.

Jn 6:5 Amikor Jézus körülnézett és látta, hogy mekkora tömeg közeledik feléjük, megkérdezte Fülöpöt: „Honnan vegyünk annyi kenyeret, hogy mindannyian ehessenek?"

Jn 6:6 Csak próbára akarta tenni, mert ő maga jól tudta, mire készül.

Jn 6:7 Fülöp ezt felelte: „Ha kétszáz ezüstpénzért vennénk kenyeret, akkor is csak egy falat jutna mindegyiküknek!"

Jn 6:8 Egy másik tanítvány, András — Simon Péter testvére — ezt mondta Jézusnak:

Jn 6:9 „Van itt egy kisfiú, aki hozott magával öt árpakenyeret és két halat, de mi az egy ekkora tömegnek?"

Jn 6:10 Jézus ekkor azt mondta a tanítványoknak: „Ültessétek le őket!" Nagy fű nőtt azon a helyen, s az emberek leültek a fűbe. A tömegben csak a férfiak lehettek vagy ötezren.

Jn 6:11 Ezután Jézus kezébe vette a kenyeret, hálát adott Istennek, és szétosztotta azok közt, akik ott ültek. Adott nekik a halakból is, amennyit csak kértek.

Jn 6:12 Amikor már mindenki jóllakott, azt mondta a tanítványoknak: „Gyűjtsétek össze, ami megmaradt, hogy semmi se vesszen kárba!"

Jn 6:13 Össze is szedtek mindent, és tizenkét kosarat töltöttek meg a darabokkal, amelyek az öt árpakenyérből maradtak.

Jn 6:14 Az emberek látták ezt a csodát, amelyet Jézus tett, és ezt mondták: „Biztosan ő az a Próféta, akinek el kellett jönnie!"

Jn 6:15 Jézus észrevette, hogy az emberek már-már meg akarják ragadni, hogy akár erőszakkal is királlyá tegyék. Ezért ismét félrevonult tőlük, és elment a hegyek közé egyedül.

Jn 6:16 Estefelé a tanítványok lementek a tóhoz,

Jn 6:17 beszálltak egy halászbárkába, és elindultak a túlsó partra, Kapernaum felé. Már besötétedett, de Jézus még mindig nem jött vissza hozzájuk.

Jn 6:18 Erős szél fúj, és egyre nagyobb hullámok támadtak a tavon. Már vagy öt-hat kilométerre eltávolodtak a parttól,

Jn 6:19 amikor meglátták Jézust, amint a vízen járva közeledett hozzájuk. Nagyon megrémültek,

Jn 6:20 de Jézus így biztatta őket: „Én vagyok az, ne féljete!"

Jn 6:21 A tanítványok nagyon megörültek, s be akarták venni Jézust a bárkába, de hirtelen már partot is értek ott, ahová igyekeztek.

Jn 6:22 Másnap a túlsó parton maradt tömeg észrevette, hogy a tanítványok elmentek azzal az egyetlen bárkával, amely ott volt, de Jézus nem ment velük.

Jn 6:23 Ugyanakkor néhány másik bárka érkezett Tibériásból, nem messze attól a helytől, ahol a kenyeret ették, miután Jézus hálát adott.

Jn 6:24 Amikor az emberek látták, hogy sem Jézus, sem a tanítványok nincsenek ott, ők is vízre szálltak, és Kapernaumba mentek, hogy megkeressék Jézust.

Jn 6:25 Amikor rátaláltak Jézusra a túlsó parton, megkérdezték tőle: „Mester, mikor jöttél ide?”

Jn 6:26 Jézus ezt válaszolta: „Igazán mondom nektek: nem azért kerestek engem, mert láttátok csodákat, hanem mert ettetek a kenyérből, és jóllaktatok.

Jn 6:27 Ne azon igyekezzetek, hogy ilyen földi kenyeret kapjatok, amely mulandó! Inkább arra törekedjete, hogy olyan kenyeret szerezzetek, amely örökké megmarad, és örök életet ad! Ezt a kenyeret majd az Emberfia adja nektek, mert ő az, akit Isten erre felhatalmazott.”

Jn 6:28 Megkérdezték Jézustól: „Mit kíván tőlünk Isten? Mit tegyünk?”

Jn 6:29 Ő így felelt: „Ezt az egyet: higgyetek abban, akit Isten elküldött!”

Jn 6:30 Ekkor azok megkérdezték: „De milyen csodával tudod bizonyítani, hogy Isten éppen téged küldött? Ha majd ezt bebizonyítod, akkor hiszünk neked! Mit fogsz tenni?”

Jn 6:31 Atyáink mannat ették a pusztában, ahogy meg van írva: »Mennyből származó kenyeret adott nekik enni.«”

Jn 6:32 Erre Jézus így válaszolt: „Igazán mondom nektek: nem Mózes adta nektek azt a mennyei kenyeret. Az igazi Mennyből jövő kenyeret Atyám adja nektek,

Jn 6:33 mert az igazi, Istentől származó kenyér az, aki a Mennyből száll le, és életet ad minden embernek.”

Jn 6:34 Ekkor így kérték: „Uram, mostantól fogva mindig add nekünk azt a kenyeret!”

Jn 6:35 Jézus ezt felelte: „Én vagyok az a kenyér! Én adok életet! Aki hozzám jön, nem fog éhezni soha! Aki hisz bennem, nem szomjazik soha többé!

Jn 6:36 Korábban már megmondtam nektek: bár láttatok engem, mégsem hisztek bennem.

Jn 6:37 Akiket nekem ad az Atya, azok mind hozzám jönnek, és senkit sem utasítok el, hanem mindenkit befogadok, aki hozzám jön.

Jn 6:38 Mert nem azért jöttem le a Mennyből, hogy a saját akaratomat vigyem véghez, hanem annak akarátát, aki elküldött engem.

Jn 6:39 Ő pedig azt akarja, hogy senkit el ne veszítsek azok közül, akiket nekem adott, hanem mindegyiket támasszam fel az utolsó napon.

Jn 6:40 Mert Atyám azt akarja, hogy akik látják a Fiút és hisznek benne, azoknak örök élete legyen, és feltámasszam őket az utolsó napon.”

Jn 6:41 A júdeaiak felháborodtak és megütköztek azon, hogy Jézus azt mondta: „Én vagyok az a kenyér, amely a Mennyből szállt le.”

Jn 6:42 Azt mondták: „Hiszen ez Jézus, a József fia! Ismerjük a szüleit! Hogy mondhat ilyet, hogy a Mennyből jött le?”

Jn 6:43 De Jézus így felelt nekik: „Ne zúgolódjatok egymás között!

Jn 6:44 Senki sem tud magától hozzám jönni, csak akkor, ha vonzza és vezeti az Atya, aki engem elküldött — én pedig majd feltámasztom azt az embert az utolsó napon.

Jn 6:45 A próféták is megírták: »Mindegyiküket maga Isten fogja tanítani.« Akik Atyámra hallgatnak, s akiket ő tanít, azok mind hozzám jönnek.

Jn 6:46 Nem azt mondom, hogy az Atyát látta volna valaki is. Hiszen őt soha senki sem látta, kivéve azt az egyet, aki Istentől származik — egyedül ő látta az Atyát.

Jn 6:47 Igazán, mondom nektek: aki hisz bennem, annak örök élete van!

Jn 6:48 Én vagyok az élet kenyere, aki életet ad!

Jn 6:49 Őseitek a mannat ették a pusztában, és meghaltak.

Jn 6:50 De most itt van az a kenyér, amely a Mennyből szállt le! Aki ebből eszik, soha nem hal meg.

Jn 6:51 Én magam vagyok ez az életadó kenyér, aki a Mennyből jöttem le. Aki ezt a kenyeret eszi, örökké él! Ez a kenyér a testem, amelyet majd áldozatul adok a világ életéért.”

Jn 6:52 Erre a júdeaiak hevesen vitatkozni kezdtek egymással: „Hogy lehet ez? Hogyan adhatná nekünk a testét, hogy megegyük?!”

Jn 6:53 Jézus így felelt: „Igazán mondom nektek: csak akkor lehet élet bennetek, ha eszitek az Emberfia testét, és isszátok a vérét!

Jn 6:54 Igen, aki eszi a testemet, és issza a véretem, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon.

Jn 6:55 Mert a testem igazi étel, és a vérem igazi ital!

Jn 6:56 Aki eszi a testemet, és issza a véretem, az folyamatosan bennem él, és én is őbenne.

Jn 6:57 Engem az élő Atya küldött, és én is ő általa élek. Ugyanígy, aki engem eszik, az is élni fog általam,

Jn 6:58 mert én nem olyan vagyok, mint az a kenyér, amelyet őseink a pusztában ettek! Hiszen ők ették ugyan azt a kenyeret — a mannát —, mégis meghaltak. Én olyan kenyér vagyok, amely a Mennyből jött le a Földre. Aki ezt a kenyeret eszi, az örökké él!”

Jn 6:59 Jézus mindezt a zsinagógában mondta, amikor Kapernaumban tanított.

Jn 6:60 Ezt hallva, a tanítványok közül sokan azt mondták: „Milyen tanítás ez? Ki tudja ezt megérteni és elfogadni?”

Jn 6:61 Jézus tudta, hogy tanítványai morgolódnak amiatt, amit mondott. Ezért megszólította őket: „Zavarba ejtett titeket ez a tanítás? Megütköztetek rajta?

Jn 6:62 Mit fogtok majd szólni akkor, ha látjátok, hogy az Emberfia felmegy oda, ahol azelőtt volt?

Jn 6:63 A Szent Szellem az, aki megelevenít és életet ad, a hús-vér test erre képtelen. Amit mondtam, az a Szent Szellemtől származik, és életet ad.

Jn 6:64 De még közöttetek is vannak, akik nem hisznek.” (Jézus ugyanis már kezdettől fogva tudta, hogy kik azok, akik nem hisznek, és ki fogja őt elárulni.)

Jn 6:65 Majd így folytatta: „Ezért mondtam nektek, hogy csak az jöhet hozzám, akinek az Atya ezt lehetővé tette.”

Jn 6:66 Ekkor Jézus tanítványai közül sokan elfordultak tőle, és többé nem követték őt.

Jn 6:67 Ő pedig megkérdezte a tizenkét apostolt: „Ti is el akartok menni?”

Jn 6:68 Simon Péter felelt: „Uram, kihez mehetnénk?! A te szavaid vezetnek az örök életre.

Jn 6:69 Mi hiszünk benned, és meggyőződünk róla, hogy te vagy az Isten Szentje!”

Jn 6:70 Jézus erre így válaszolt: „Nem én választottalak ki benneteket, mind a tizenkettőt? Mégis van közöttetek egy, aki a Gonoszhoz tartozik!”

Jn 6:71 Júdásról, az Iskáriótes Simon fiáról beszélt, aki a tizenkettő közé tartozott, mégis el akarta árulni Jézust.

Jn 7:1 Jézus ezután Galilea tartományában járt. Nem akart Júdeában maradni, mert a vallási vezetők meg akarták ölni.

Jn 7:2 Közel volt a Sátoros ünnep, a zsidók ünnepe,

Jn 7:3 ezért testvérei ezt mondták Jézusnak: „Jobb lenne, ha felmennél Júdeába, az ünnepre, hadd lássák a tanítványaid, amit teszel!

Jn 7:4 Ha valaki népszerű akar lenni, az ne rejtőzzön el a nyilvánosság elől! Mutasd meg magad az egész világnak, hadd lássa mindenki a csodáidat!”

Jn 7:5 Ezt azért mondták a testvérei, mert még ők sem hittek benne.

Jn 7:6 Jézus így felelt: „Az én időm még nem jött el, de számotokra minden idő alkalmas.

Jn 7:7 Titeket nem gyűlölhetnek az emberek, de engem gyűlölnek, mert rájuk bizonyítom a gonosz tetteiket.

Jn 7:8 Ti csak menjetek fel az ünnepre, én még nem megyek fel, mert nincs itt az ideje.”

Jn 7:9 Ezután Jézus még Galileában maradt,

Jn 7:10 a testvérei pedig elindultak Jeruzsálembe, az ünnepre. Valamivel később azonban Jézus is elindult, de titokban, mert nem akarta, hogy felismerjék.

Jn 7:11 A júdeaiak keresték Jézust az ünnepek alatt, és egymást kérdezték: „Hol lehet az az ember?”

Jn 7:12 Az ünnepre összegyűlt tömegben sokan Jézusról beszéltek és vitatkoztak, de csak egymás között. Voltak, akik azt mondták róla: „Jó ember.” Mások meg azt: „Nem, dehogy is jó, hiszen félrevezeti az embereket.”

Jn 7:13 De nyíltan senki sem mert róla beszélni, mert féltek a vallási vezetőkől.

Jn 7:14 Az ünnepi hét fele már elmúlt, mikor Jézus felment a Templom udvarába, és tanítani kezdte a sokaságot.

Jn 7:15 A vallási vezetők megdöbbenek a tanításán: „Hogyan ismerheti ilyen jól az Írásokat, ha nem tanulta a tanításainkat?”

Jn 7:16 Jézus pedig így felelt nekik: „Amit én tanítok, az nem tőlem származik, hanem attól, aki elküldött engem.

Jn 7:17 Ha valaki Isten akaratát akarja véghezvinni, az el tudja dönteni, hogy Istentől van-e, amit tanítok, vagy magamtól.

Jn 7:18 Mert aki a saját gondolatait hirdeti, az magának akar elismerést és dicsőséget szerezni. Aki pedig annak akar dicsőséget szerezni, aki őt elküldte, az igaz ember, és nincs benne hamisság.

Jn 7:19 Nem Mózes adta nektek a Törvényt? Mégsem engedelmességek a Törvénynek egyikőtök sem! Miért akartok engem megölni?”

Jn 7:20 Erre azok így feleltek: „Gonosz szellem van benned! Ki akar téged megölni?”

Jn 7:21 Jézus így válaszolt: „Véghezvittem valamit, amin mindannyian csodálkoztok.

Jn 7:22 Mózes elrendelte a körülmetélést. (Bár az eredetileg nem tőle származott, hanem az előtte élő atyáktól.) Ti pedig akkor is körülmetéletek a kisgyermeket, ha az a nap történetesen szombatra esik.

Jn 7:23 Ha pedig elvégezhetitek a körülmetélést szombaton úgy, hogy ezzel nem sértitek meg Mózes Törvényét, akkor miért haragszotok rám, hogy valakinek az egész testét meggyógyítottam szombaton?

Jn 7:24 Ne a látszat alapján ítélgétek, hanem igazságosan, és méltányosan!”

Jn 7:25 Ekkor néhány jeruzsálemi lakos azt mondta: „Nem ő az, akit meg akarnak ölni?”

Jn 7:26 De hiszen most nyíltan beszél, és nem szólnak ellene! Talán felismerték a vezetők, hogy valóban ő a Messiás?

Jn 7:27 Másrészt viszont, ha a Messiás eljön, senki sem fogja tudni, honnan jön, ő róla meg tudjuk, hogy honnan származik!”

Jn 7:28 Miközben Jézus a Templom udvarában tanított, hangosan felkiáltott: „Valóban ismertek engem, és azt is tudjátok, honnan jöttem? Csakhogy én nem magamtól jöttem, hanem az küldött el, aki valóságos, de ti nem ismeritek őt!

Jn 7:29 Én azonban ismerem, mert tőle jöttem, ő küldött el engem!”

Jn 7:30 Emiatt egyesek szerették volna Jézust letartóztatni, de nem mertek kezét emelni rá, mert ennek még nem jött el az ideje.

Jn 7:31 Sokan mások azonban hittek benne, és ezt mondták: „Ha majd eljön a Messiás, vajon tehet-e több csodát, mint ez az ember?”

Jn 7:32 A farizeusok meghallották, hogy a tömegben ilyen szóbeszéd terjed Jézusról. Ezért a főpapokkal együtt templomi őrköt küldtek érte, hogy tartóztassák le.

Jn 7:33 Jézus akkor ezt mondta: „Még egy rövid ideig veletek leszek, azután visszatérek ahhoz, aki elküldött engem.

Jn 7:34 Keresni fogtok, de nem találtok, mert ahová én megyek, oda nem jöhettek utánam.”

Jn 7:35 Akik hallották ezt, így tanakodtak egymás közt: „Hová megy, ahol nem találhatjuk meg? Talán a görög városokban szétszórtan élő zsidókhöz akar menni, és őket akarja tanítani?

Jn 7:36 Mit akart azzal mondani, hogy »keresni fogtok, de nem találtok meg«, és hogy »ahová én megyek, oda ti nem jöhettek«?”

Jn 7:37 Az ünnep utolsó, legnagyobb napján Jézus felállt, és így kiáltott: „Ha valaki szomjas, jöjjön hozzám, és igyon!

Jn 7:38 Aki hisz bennem, annak szívéből majd élő víznek forrásai fakadnak — ahogyan az Írás mondja.”

Jn 7:39 Ezt a hasonlatot a Szent Szellemről mondta, akit később azok kaptak meg, akik Jézusban hittek. De amikor ezt mondta, akkor a Szent Szellemet még senki sem kaphatta meg, mert Jézus még nem dicsőült meg.

Jn 7:40 Ezt hallva a sokaság egy része azt mondta: „Bizony, ő a Próféta!”

Jn 7:41 Mások azt mondták: „Ő a Messiás!” De voltak, akik ezt mondták: „Az nem lehet, mert a Messiás nem Galileából származik!

Jn 7:42 Nem azt mondja az Írás, hogy a Messiás Dávid családjából származik, és Betlehemből jön majd, abból a városból, ahol Dávid élt?”

Jn 7:43 Emiatt nem tudtak egyetértésre jutni.

Jn 7:44 Voltak, akik szerették volna Jézust letartóztatni, de nem mertek kezet emelni rá.

Jn 7:45 A Templom-őrség ekkor dolgavégezetlenül visszament a főpapokhoz és a farizeusokhoz. Azok megkérdezték: „Miért nem tartóztattátok le, és hoztátok ide őt?”

Jn 7:46 Az őrök azt válaszolták: „Még soha senki nem beszélt úgy, mint ez az ember!”

Jn 7:47 A farizeusok ekkor megkérdezték: „Csak nem bolondított el titeket is?”

Jn 7:48 Látjátok, hogy senki sem hisz benne a farizeusok és a főpapok közül!

Jn 7:49 Csak a tömeg követi, de ők átok alatt vannak, mert nem ismerik a Törvényt!”

Jn 7:50 A farizeusok között ott volt Nikodémus is, aki korábban elment Jézushoz, és beszélt vele. Azt mondta:

Jn 7:51 „A Törvényünk szerint senki nem ítéltető el, amíg ki nem hallgatták! Mi sem ítéltjük el őt, amíg ki nem vizsgáltuk, hogy mit tett.”

Jn 7:52 Ekkor a többiek letorkolták: „Talán te is Galileából jöttél? Nézz utána az Írásokban, és meglátod, hogy a Próféta nem Galileából származik!”

Jn 7:53 Ezután mindannyian hazamentek.

Jn 8:1 Jézus felment az Olajfák hegyére,

Jn 8:2 de korán reggel ismét visszatért a Templom területére. Az emberek mind köré gyűltek, ő pedig leült, és tanította őket.

Jn 8:3 A törvénytánító és a farizeusok odahoztak Jézushoz egy asszonyt, akit házasságtörésen kaptak. Középre állították,

Jn 8:4 és megkérdezték Jézust: „Mester, ezt az asszonyt tetten érték házasságtörés közben.

Jn 8:5 Mózes a Törvényben azt parancsolta, hogy az ilyet meg kell kövezni, hogy meghaljon. Te mit mondasz?”

Jn 8:6 Ezt azért kérdezték, hogy Jézust próbára tegyék, és vádolhassák valamivel. De ő nem válaszolt, csak lehajolt, és az ujjával írni kezdett a földre.

Jn 8:7 Mivel tovább kérdezték, végül felegyenesedett, és azt mondta nekik: „Az dobja rá dobja erre az asszonyra az első követ, aki büntelen!”

Jn 8:8 Majd újra lehajolt, és tovább írt a földre.

Jn 8:9 Ezt hallva, azok kezdtek elszállingózni. Először az idősebbek távoztak, majd egymás után mind eltűntek. Végül csak Jézus és a középen álló asszony maradt ott.

Jn 8:10 Ekkor Jézus felegyenesedett, és megkérdezte: „Asszony, hol vannak a vádlóid? Senki nem ítélte el téged?”

Jn 8:11 „Senki, Uram” — felelte az asszony. Jézus ezt mondta: „Én sem ítéllek el. Menj el, de többé ne vétkezz!”

Jn 8:12 Később Jézus ezt mondta az összegyűlt sokaságnak: „Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, nem a sötétségben él, hanem a világosságban, amely az örök élet.”

Jn 8:13 Erre a farizeusok ellene szóltak: „Most magadról tanúskodsz, ezért a tanúságod nem ér semmit!”

Jn 8:14 Jézus így felelt: „Még ha magamról tanúskodom, akkor is hiteles, amit mondok, mert én tudom, honnan jöttem, és hová megyek. Ti viszont nem tudjátok, honnan jöttem, és hová megyek.

Jn 8:15 Ti csak emberi módon, a látszat szerint ítélték, én azonban nem ítélek el senkit,

Jn 8:16 de még ha ítélek is, az ítéletem akkor is érvényes és igazságos, mert nem egyedül ítélek. Ketten vagyunk: én és az Atya, aki elküldött engem.

Jn 8:17 A Törvényetek azt mondja, hogy két tanú egybehangzó vallomását el kell fogadnotok.

Jn 8:18 Az egyik tanú én vagyok, aki önmagamról tanúskodom, a másik pedig az Atya, aki engem elküldött — ő is tanúskodik rólam.”

Jn 8:19 Megkérdezték tőle: „Hol van a te atyád?” Jézus így válaszolt: „Sem engem nem ismertek, sem Atyámat. Ha tudnátok, ki vagyok, ismernétek Atyámat is.”

Jn 8:20 Jézus mindezt akkor mondta, amikor a Templom területén tanított, annak a helynek a közelében, ahol az adományokat gyűjtötték. Senki sem tartóztatta le, mert még nem jött el az ideje.

Jn 8:21 Azután Jézus ezt mondta: „Én majd elmegyek, ti pedig keresni fogtok engem, de ahová megyek, oda ti nem jöhettek, és a bűneitekben fogtok meghalni.”

Jn 8:22 Ekkor a júdeaiak egymás között tanakodtak: „Talán meg akarja ölni magát, hogy azt mondja: »Ahová én megyek, oda ti nem jöhettek«?”

Jn 8:23 Jézus így folytatta: „Ti innen, a földről származtok, én pedig fentről származom. Ti ehhez a világhoz tartoztok, de én nem.

Jn 8:24 Ezért mondtam nektek, hogy a bűneitekben fogtok meghalni. Bizony, ha nem hiszitek, hogy ÉN VAGYOK, akkor a bűneitekben haltok meg.”

Jn 8:25 Ekkor azok megkérdezték: „Ki vagy te tulajdonképpen?” Jézus így válaszolt: „Az vagyok, akinek kezdettől fogva mondom magamat.

Jn 8:26 Sok mindent mondhatnék rólatok, és elítélhetnék titeket. De csak azt mondom, amit attól hallottam, aki elküldött engem, és amit ő mond, az igaz!”

Jn 8:27 Azok nem értették meg, hogy az Atyáról beszélt.

Jn 8:28 Jézus így folytatta: „Amikor majd fölemelitek az Emberfiát, akkor fogjátok felismerni, hogy ÉN VAGYOK. Meg fogjátok érteni azt is, hogy amit teszek, azt nem magamtól teszem, és csak azt mondom, amire az Atya tanított,

Jn 8:29 mert engem ő küldött, és mindig velem van. Nem hagyott egyedül, mert én mindig azt teszem, amivel a kedvében járok.”

Jn 8:30 Amikor ezt mondta, sokan hittek Jézusban.

Jn 8:31 Azután Jézus azokhoz fordult, akik hittek benne: „Ha ragaszkodtok a tanításomhoz, engedelmeskedtek a szavamnak, és annak megfelelően éltek, akkor valóban a tanítványaim vagytok.

Jn 8:32 Akkor majd megismeritek az igazságot, az igazság pedig megszabadít titeket.”

Jn 8:33 Azok így válaszoltak: „Mi Ábrahám leszármazottjai vagyunk, és soha nem voltunk rabszolgák! Miért mondod, hogy meg fogunk szabadulni?”

Jn 8:34 Jézus így válaszolt: „Igazán mondom nektek, ha valaki bűnben él, az a bűn rabszolgája.

Jn 8:35 A rabszolga nem marad örökre a családban, csak a fiú,

Jn 8:36 ezért, ha a Fiú megszabadít titeket, akkor valóban szabadok lesztek! Tudom, hogy Ábrahám leszármazottjai vagytok,

Jn 8:37 mégis meg akartok ölni, mert nem fogadjátok el a tanításomat.

Jn 8:38 Én arról beszélek, amit Atyámtól tanultam, és ti is azt teszitek, amit atyátoktól tanultatok.”

Jn 8:39 Azok így feleltek: „A mi ősatyánk Ábrahám!” Jézus azonban ezt válaszolta: „Ha valóban Ábrahám leszármazottjai lennétek, akkor az ő példáját követnétek.

Jn 8:40 De ti meg akartok ölni engem, aki az igazságot mondom nektek, amit Istentől hallottam. Ábrahám nem tett ilyet.

Jn 8:41 Ti valóban azt teszitek, amit atyátok.” Ők erre így válaszoltak: „Nem vagyunk mi törvénytelen gyermekek! Egy Atyánk van, az Isten!”

Jn 8:42 Jézus így válaszolt: „Ha Isten lenne az atyátok, szeretnétek és elfogadnátok engem, mert én Istentől jöttem. Nem magamtól jöttem, ő küldött el engem.

Jn 8:43 Miért nem értitek, amit mondok? Mert nem fogadjátok el a tanításomat!

Jn 8:44 A ti atyátok a Gonosz, ti pedig örömmel megteszitek, amit ő kíván. Ő kezdettől fogva gyilkos volt, és soha nem állt az igazság oldalán, mert nincs is benne semmi igazság. Amikor hazudik, akkor mutatja meg a valódi természetét: hogy hazug, és ő a hazugságok forrása.

Jn 8:45 Ezzel ellentétben én az igazat mondom, de ti nem hisztek nekem.

Jn 8:46 Kicsoda vádolhatja engem bűnnel közületek? Ha pedig igazat mondok, miért nem hisztek nekem?

Jn 8:47 Aki Istentől származik, az elfogadja, amit Isten mond. Ti azért nem fogadjátok el, mert nem Istentől származtok!”

Jn 8:48 A júdeabeliek erre azt felelték: „Talán nincs igazunk, amikor azt mondjuk, hogy samáriai vagy, és gonosz szellem van benned?”

Jn 8:49 Jézus így válaszolt: „Nincs bennem gonosz szellem, hanem tisztelem Atyámat, ti pedig gyaláztok engem.

Jn 8:50 Én nem a magam dicsőségét keresem. Van, aki gondot visel erre, és ő fog ebben ítélni.

Jn 8:51 Igazán mondom nektek: ha valaki engedelmeskedik tanításomnak, és a szerint él, az nem hal meg soha.”

Jn 8:52 Azok így válaszoltak: „Most már biztosan tudjuk, hogy gonosz szellem lakik benned! Hiszen Ábrahám meghalt, a próféták is meghaltak, te mégis azt mondod: »ha valaki engedelmeskedik tanításomnak, és aszerint él, az nem hal meg soha«.

Jn 8:53 Nagyobb vagy, mint atyánk, Ábrahám? Ő meghalt, és a próféták is mind meghaltak. Hát mit gondolsz, ki vagy te?!”

Jn 8:54 Jézus erre így válaszolt: „Ha magamat dicsőíteném, akkor a dicsőségem nem érne semmit. Atyám az, aki engem megdicsőít. Ti azt állítjátok, hogy ő az Istenetek.

Jn 8:55 Pedig soha nem ismertétek meg, én viszont ismerem. Ha azt mondanám, hogy nem ismerem, ugyanolyan hazug lennék, mint ti, de én ismerem őt, és engedelmeskedem annak, amit mond.

Jn 8:56 Atyátok, Ábrahám nagyon örült annak a reménynek, hogy meg fogja látni azt a napot, amikor majd eljövök. Láta is, és nagyon örült."

Jn 8:57 Ekkor a júdeabeliek azt mondták neki: „Micsoda?! Azt állítod, hogy láttad Ábrahámot? Ez lehetetlen, hiszen még ötven éves sem vagy!”

Jn 8:58 Jézus felelt: „Igazán mondom nektek: mielőtt Ábrahám megszületett, ÉN VAGYOK.”

Jn 8:59 Ekkor köveket kaptak föl, hogy megdobálják Jézust, de ő eltűnt előlük, és elhagyta a Templom területét.

Jn 9:1 Egyszer útközben Jézus meglátott valakit, aki születésétől fogva vak volt.

Jn 9:2 Tanítványai megkérdezték tőle: „Mester, kinek a bűne miatt született ez vakon? A szülei vétkeztek, vagy ő maga?”

Jn 9:3 Jézus így felelt nekik: „Egyik sem! Sem ő, sem a szülei nem vétettek — nem emiatt született vakon. Azért történt így, hogy Isten rajta mutassa meg hatalmát.

Jn 9:4 Amíg nappal van, el kell végeznem azokat a feladatokat, amelyeket az Atya bízott rám, aki elküldött. Majd eljön az éjszaka, és akkor senki sem dolgozhat.

Jn 9:5 Amíg ezen a világon vagyok, én vagyok a világ világossága.”

Jn 9:6 Ezután a földre köpött, sarat készített, s azt a vak férfi szemére kente.

Jn 9:7 Azt mondta neki: „Menj, és mosakodj meg a Siloám-medencében!” (A „Siloám” azt jelenti: küldött.) A vak elment, megmosakodott, és amikor visszajött, már látott.

Jn 9:8 A szomszédai, és akik előzőleg látták őt koldulni, ezt kérdezték: „Nem ő az, aki itt szokott koldulni?”

Jn 9:9 Néhányan azt mondták, hogy ő az. Mások úgy gondolták, hogy nem, csak hasonlít rá. A koldus megmondta: „Én vagyok az!”

Jn 9:10 Ekkor ezt kérdezték tőle: „Hogyan gyógyult meg a szemed?”

Jn 9:11 Ő pedig így válaszolt: „Egy Jézus nevű ember sarat kent a szememre, és azt mondta: »Menj, és mosakodj meg a Siloám-medencében!« Én pedig elmentem, megmosakodtam, és most látok.”

Jn 9:12 „Hol van az az ember?” — kérdezték. „Nem tudom” — felelte.

Jn 9:13 Ezután a koldust, aki nemrégén még vak volt, elvitték a farizeusokhoz.

Jn 9:14 (Amikor Jézus sarat készített, és meggyógyította a vak szemét, éppen szombat volt.)

Jn 9:15 A farizeusok is megkérdezték tőle, hogyan gyógyult meg. Ő pedig így felelt nekik: „Sarat kent a szememre, megmosakodtam, és most látok.”

Jn 9:16 Néhány farizeus azt mondta: „Az az ember nem Istentől való, mert nem tartja meg a szombatot.” „De hogyan tehetne egy bűnös ilyen csodát?” — kérdezték mások. Ebből azután vita kerekedett közöttük.

Jn 9:17 Ekkor újból a vakon születetthez fordultak: „Hát te mit mondasz róla most, hogy meggyógyította a szemedet?” „Azt, hogy próféta” — felelte ő.

Jn 9:18 A vallási vezetők ekkor kétségbe vonták, hogy ez az ember valóban vakon született, és csak később gyógyult meg a szeme. Ezért odahívták a szüleit, és

Jn 9:19 megkérdezték tőlük: „Ez a fiatok, és valóban vakon született? Ha igen, akkor hogyan lehetséges, hogy most lát?”

Jn 9:20 A szülők ezt felelték: „Igen, ő a mi fiunk, és valóban vakon született,

Jn 9:21 de azt nem tudjuk, hogyan lehetséges, hogy most lát. Azt sem tudjuk, hogy ki gyógyította meg. Kérdezzétek őt, hiszen már felnőtt, majd ő megmondja!”

Jn 9:22 A szülők ezt azért mondták, mert féltek a vallási vezetőktől. Azok ugyanis már megegyeztek abban, hogy ha valaki Messiásnak mondja Jézust, azt ki kell tiltani a zsinagógából. Ezért mondták a szülők:

Jn 9:23 „Kérdezzétek őt, hiszen már felnőtt, majd ő megmondja!”

Jn 9:24 Ekkor a vallási vezetők másodszor is magukhoz hívták azt, aki meggyógyult, és azt mondták neki: „Adj dicsőséget Istennek, és mondd meg az igazat! Mi tudjuk, hogy az az ember bűnös.”

Jn 9:25 Ő így felelt: „Azt nem tudom, hogy bűnös-e vagy sem, de azt tudom, hogy vak voltam, most pedig látok.”

Jn 9:26 Ekkor újra megkérdezték tőle: „Mit tett veled? Hogyan gyógyította meg a szemedet?”

Jn 9:27 „Már mondtam nektek, de nem hittetek nekem! Miért kérdezitek újra? Talán ti is a tanítványai akartok lenni?” — válaszolta.

Jn 9:28 Ekkor azok nekitámadtak, és sértegetni kezdték: „Te vagy az ő tanítványa! Mi Mózes tanítványai vagyunk!”

Jn 9:29 Azt tudjuk, hogy Mózeshez szólt Isten, erről meg azt sem tudjuk, honnan jött.”

Jn 9:30 Az meg így válaszolt: „Hát, ez igazán nagyon különös! Azt sem tudjátok, hogy honnan jött, mégis megnyitotta a szememet!”

Jn 9:31 Isten a bűnösöket nem hallgatja meg, igaz? De aki istenfélő, és teljesíti Isten akaratát, azt meghallgatja.

Jn 9:32 Soha senki nem hallott még olyat, hogy egy vakon születettnek a szemét valaki meggyógyította volna!

Jn 9:33 Ha az az ember nem Istentől jött volna, nem tudott volna segíteni rajtam!”

Jn 9:34 A vallási vezetők azonban letorkolták: „Te akarsz tanítani minket, aki mindenestül bűnben született?” Ezután kiközösítették a zsinagógai közösségből.

Jn 9:35 Jézus megtudta, hogy a vallási vezetők kitiltották ezt az embert a zsinagógából. Ezután találkozott vele, és megkérdezte tőle: „Hiszel-e az Emberfiában?”

Jn 9:36 Ő megkérdezte: „Ki az, Uram? Mondd meg, hogy higgyek benne!”

Jn 9:37 „Már láttad őt. Én vagyok az, aki veled beszélek” — válaszolta Jézus.

Jn 9:38 Erre a férfi ezt felelte: „Hiszek, Uram!” — leborult Jézus előtt, és imádta őt.

Jn 9:39 Jézus ekkor azt mondta: „Azért jöttem a világra, hogy ítéletet tartsak: hogy akik vakok voltak, lássanak, és akik látnak, vakok legyenek.”

Jn 9:40 Meghallotta ezt néhány farizeus, akik Jézus közelében voltak, és megkérdezték tőle: „Hogyan?! Talán mi is vakok vagyunk?”

Jn 9:41 Jézus ezt felelte: „Ha vakok lennétek, nem volnátok bűnösök. De mivel azt mondjátok, hogy láttok, bűnösök maradtok.”

Jn 10:1 „Igazán mondom nektek: aki nem a kapun megy be a juhakolba, hanem máshol hatol be, az tolvaj és rabló.

Jn 10:2 A nyáj pásztora a kapun megy be,

Jn 10:3 és előtte az őr kinyitja a kaput. A juhok hallgatnak a pásztoruk hangjára, ő pedig a nevükön szólítja a saját juhait, és kivezeti őket az akolból.

Jn 10:4 Miután minden juhot kivezetett, az élükre áll, előttük megy, és a juhok követik, mert jól ismerik a hangját.

Jn 10:5 Idegen után nem mennek, hanem elfutnak tőle, mert nem ismerik a hangját.”

Jn 10:6 Ezt a példázatot mondta Jézus a júdeabelieknek, de azok nem értették meg, miről beszélt.

Jn 10:7 Jézus így folytatta: „Igazán mondom nektek: én vagyok a kapu a juhok számára.

Jn 10:8 Akik előttem jöttek, mind tolvajok és rablók voltak, de a juhok nem hallgattak rájuk.

Jn 10:9 Igen, én vagyok a kapu, ezért aki rajtam keresztül megy be, az biztonságban lesz, szabadon járhat ki és be, és jó legelőt talál.

Jn 10:10 A tolvaj azért jön, hogy lopjon, gyilkoljon és pusztítson. Ezzel szemben én azért jöttem, hogy életet adjak, mégpedig teljes és túláradóan bőséges életet!

Jn 10:11 Én vagyok a Jó Pásztor, aki a saját életét adja a juhokért.

Jn 10:12 A bérért dolgozó szolga nem gazdája a juhoknak, de nem is a pásztoruk. Ezért, amikor látja, hogy jön a farkas, magára hagyja a nyáját, és elmenekül. Azután a farkas elragadja a juhokat, és szétkergeti a nyáját.

Jn 10:13 A béres azért fut el, mert csak a fizetésért dolgozik, és valójában nem törődik a juhokkal.

Jn 10:14 Én vagyok a Jó Pásztor, és gondot viselek a juhaimra. Ismerem őket, ahogyan az Atya ismer engem.

Jn 10:15 Juhaim is ismernek engem, ahogyan én ismerem az Atyát. Az életemet adom a juhokért.

Jn 10:16 Más juhaim is vannak, akik nem ebből az akolból valók. Őket is elő kell vezetnem majd, és hallgatni is fognak a szavamra. Így végül majd egyetlen nyáj lesz belőlük, az élükön egyetlen pásztorral.

Jn 10:17 Azért szeret engem az Atya, mert odaadom az életemet, hogy azután újra visszakapjam. Senki nem veheti el tőlem:

Jn 10:18 önként adom oda, azután majd újra visszaveszem. Jogom van arra, hogy odaadjam, és arra is, hogy visszavegyem. Ezt a parancsot kaptam Atyámtól."

Jn 10:19 Jézus szavai miatt a júdeaiak újra vitatkozni kezdtek egymással.

Jn 10:20 Sokan azt mondták: „Gonosz szellem lakik benne, és megbolondult. Minek hallgatjátok?”

Jn 10:21 „De akiben gonosz szellem lakik, az nem így beszél! Ha valakit megszáll a gonosz szellem, az nem tudja meggyógyítani a vakok szemét!” — mondták mások.

Jn 10:22 Ezután következett a templomszentelés ünnepe Jeruzsálemben.

Jn 10:23 Tél volt, és Jézus a Templom területén, a Salamon csarnokában tartózkodott.

Jn 10:24 Ekkor a vallási vezetők körülvették, és kérdőre vonták: „Meddig tartasz még minket bizonytalanságban? Mondd meg nekünk nyíltan, te vagy-e a Messiás, vagy nem!”

Jn 10:25 Jézus így felelt: „Már megmondtam nektek, de nem hittétek el. Pedig a csodák, amelyeket Atyám nevében teszek, bizonyítják, hogy én vagyok az.

Jn 10:26 Ti mégsem hisztek nekem, mert nem tartoztok az én nyájamhoz.

Jn 10:27 Akik az én juhaim közül valók, azok hallgatnak rám, ismerem őket, és követnek engem.

Jn 10:28 Én pedig örök életet adok nekik, és soha örökké el nem vesznek, mert senki sem ragadhatja ki őket a kezemből.

Jn 10:29 Atyám adta nekem őket, ő pedig mindenkinél hatalmasabb, ezért őket senki sem ragadhatja ki Atyám kezéből.

Jn 10:30 Az Atya és én egyek vagyunk."

Jn 10:31 Ekkor a vallási vezetők újra köveket kaptak fel, hogy Jézust megkövezzék.

Jn 10:32 Ő ezt kérdezte tőlük: „Sok jó dolgot tettem már a szemetek láttára Atyám akarata szerint. Ezek közül melyikért akartok most megkövezni?”

Jn 10:33 Azok így feleltek: „Nem valamelyik jó tetteért, hanem azért akarunk megkövezni, mert ember létedre azt állítod, hogy Isten vagy! Ezzel Istent gyalázod."

Jn 10:34 Jézus erre így felelt: „Nincs-e megírva a Törvényetekben: »Én mondtam, hogy ti istenek vagytok«?

Jn 10:35 Isten maga nevezte isteneknek azokat az embereket, akikhez szólt! Márpedig az Írás érvényes és igaz! Senki sem változtathat rajta.

Jn 10:36 Ha pedig ez így van, akkor miért vádoltok engem Isten gyalázásával, amikor azt állítom, hogy Isten Fia vagyok? Engem az Atya választott ki, hogy elküldjön erre a világra!

Jn 10:37 Ha nem ugyanazt teszem, amit Atyám, akkor ne higgyetek nekem!

Jn 10:38 De ha ugyanazt teszem, amit ő, akkor — még ha nekem nem is hisztek — legalább a tetteimnek higgyetek! Így felismerhetitek, hogy az Atya bennem van, én pedig az Atyában!”

Jn 10:39 Ekkor újra megpróbálták letartóztatni Jézust, de ő eltűnt előlük.

Jn 10:40 Ezután a Jordán folyón túlra ment, arra a helyre, ahol Bemerítő János először merítette be az embereket, és ott is maradt egy ideig.

Jn 10:41 Sokan jöttek hozzá, és ezt mondták: „Bemerítő János nem tett csodákat, de amit erről az emberről mondott, az mind igaz.”

Jn 10:42 És ott sokan hittek Jézusban.

Jn 11:1 Betániában lakott egy Lázár nevű férfi, két testvérével, Mártával és Máriával. Lázár egyszer megbetegedett.

Jn 11:2 (Mária volt az, aki illatos olajjal kente meg és a hajával törölte meg az Úr lábát.)

Jn 11:3 Lázár nővérei megüzenték Jézusnak: „Uram, a barátod, akit szeretsz, beteg.”

Jn 11:4 Amikor Jézusnak átadták az üzenetet, ezt mondta: „Ez a betegség nem halálos, hanem Isten dicsőségét szolgálja. Ezáltal az Isten Fia fog dicsőséget kapni.”

Jn 11:5 Jézus valóban szerette Mártát, Máriát, és Lázárt.

Jn 11:6 Amikor azonban Jézusnak megmondták, hogy Lázár beteg, még két napig ugyanazon a helyen maradt.

Jn 11:7 Azután ezt mondta a tanítványainak: „Menjünk ismét Júdeába!”

Jn 11:8 Azok ezt válaszolták: „Mester, hiszen csak nemrég történt, hogy meg akartak kövezni a vallási vezetők, és újra oda akarsz menni?”

Jn 11:9 Jézus így válaszolt: „Ugye, tizenkét óráig tart a nappal? Aki nappal jár, az nem botlik meg, mert világos van.

Jn 11:10 De aki éjjel jár, az megbotlik, mert nincs, ami világítson neki.”

Jn 11:11 Azután ezt mondta: „A barátunk, Lázár elaludt, de én odamegyek és felébresztem.”

Jn 11:12 A tanítványok ezt válaszolták: „Uram, ha alszik, akkor biztosan meggyógyul majd.”

Jn 11:13 Jézus Lázár haláláról beszélt, de a tanítványok úgy értették, hogy Lázár csak alszik.

Jn 11:14 Jézus ezért nyíltan megmonda nekik: „Lázár meghalt,

Jn 11:15 de örülök, hogy nem voltam ott, mert számotokra így hasznosabb — hogy higgyetek bennem. Most azonban menjünk el hozzá!”

Jn 11:16 Ekkor Tamás, akit Ikernek hívtak, ezt mondta a többi tanítványnak: „Menjünk, és haljunk meg Jézussal együtt mi is!”

Jn 11:17 Amikor Jézus megérkezett Betániába, megtudta, hogy Lázárt már négy nappal korábban egy sziklasírba temették.

Jn 11:18 Mivel Betánia csak három kilométerre volt Jeruzsálemtől,

Jn 11:19 a júdeabeliek közül sokan elmentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket a testvérük halála miatt.

Jn 11:20 Amikor Márta meghallotta, hogy Jézus közeledik, eléje sietett, Mária pedig otthon maradt.

Jn 11:21 Amikor Márta Jézushoz ért, ezt mondta: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem!

Jn 11:22 De most is biztos vagyok benne, hogy bármit kérsz Istentől, megadja neked.”

Jn 11:23 Jézus ezt felelte: „Fel fog támadni a testvéred.”

Jn 11:24 „Igen, tudom, hogy a feltámadás idején, az utolsó napon ő is fel fog támadni” — válaszolta Márta.

Jn 11:25 Jézus akkor ezt mondta: „Én vagyok a Feltámadás és az Élet. Aki hisz bennem, akkor is élni fog, ha már meghalt.

Jn 11:26 Aki pedig él és hisz bennem, az soha nem hal meg. Hiszed-e ezt?”

Jn 11:27 Márta így felelt: „Igen, Uram! Hiszem, hogy te vagy a Messiás, az Isten Fia, akinek el kellett jönnie erre a világra.”

Jn 11:28 Miután ezt mondta, Márta hazament. Félrehívta a nővérét, Máriát, és szólt neki: „Itt van a Mester, és téged hív!”

Jn 11:29 Erre Mária felugrott, és Jézushoz sietett,

Jn 11:30 aki még mindig ugyanott volt, ahol Mártával találkozott, a falu szélén.

Jn 11:31 A gyászolók, akik Máriához jöttek, hogy vigasztalják, látták, hogy Mária gyorsan felkel, és elindul. Azt hitték, hogy Lázár sírjához megy, hogy ott sírjon, ezért ők is utána mentek.

Jn 11:32 Amikor Mária Jézushoz ért, a lábához borult, és ezt mondta: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem!”

Jn 11:33 Mária és a kísérői is sírtak. Amikor Jézus ezt látta, szelleme nyugtalan lett, és mélyen megindulva

Jn 11:34 ezt kérdezte: „Hová temettétek Lázárt?” „Uram, gyere, és nézd meg!” — felelték.

Jn 11:35 Ekkor Jézus is sírva fakadt.

Jn 11:36 Az emberek azt mondták: „Nézzétek, mennyire szerette Lázárt!”

Jn 11:37 Mások pedig ezt mondták: „Ha meg tudta gyógyítani a vakot, miért nem mentette meg Lázárt a haláltól?”

Jn 11:38 Jézus még mindig nagyon felindult volt, amikor odament a sírhoz, amely egy sziklába vájt üreg volt, a bejáratát pedig egy nagy kő zárta el.

Jn 11:39 „Hengerítsétek el a követ!” — mondta Jézus. Márta, a halott Lázár nővére felkiáltott: „De Uram, már biztosan rossz szaga van, hiszen négy napja, hogy meghalt!”

Jn 11:40 Jézus így válaszolt: „Nem megmondtam neked, hogy ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét?!”

Jn 11:41 Ekkor elhengerítették a követ, Jézus, pedig felnézett az égre, és ezt mondta: „Atyám, köszönöm, hogy meghallgattál!

Jn 11:42 Tudom, hogy te mindig meghallgatsz, de azok kedvéért mondom ezt, akik itt állnak. Azt akarom, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem.”

Jn 11:43 Ezután hangosan felkiáltott: „Lázár, jöjj ki!”

Jn 11:44 Ekkor Lázár, aki eddig halott volt, kijött a sziklába vágott sírkamrából. Keze és lába vászonlepedőkkel volt körütekerve, arcát pedig kendő takarta. „Szabadítsátok ki a vásznakból, hadd menjen!” — mondta Jézus.

Jn 11:45 Ennek hatására sokan hittek benne azok közül a júdeabeliek közül, akik Máriát a sírhoz kísérték, és látták, amit Jézus tett.

Jn 11:46 Néhányan közülük elmentek a farizeusokhoz, és nekik is elmondták, hogy Jézus feltámasztotta Lázárt.

Jn 11:47 Emiatt a főpapok és a farizeusok összehívták a Főtanácsot. Amikor összegyűltek, ezt kérdezték egymástól: „Most mitévők legyünk? Ez az ember tényleg sok csodát tesz!

Jn 11:48 Ha engedjük, hogy ezt folytassa, a végén majd mindenki hinni fog benne! Azután majd jönnek a rómaiak, elveszik tőlünk a Templom és a nép fölötti irányítást!”

Jn 11:49 Akkor Kajafás, a Főtanács egyik tagja, aki abban az évben a főpap volt, ezt mondta: „Nem tudtok ti semmit!

Jn 11:50 Nem értitek, hogy jobb, ha csak egy ember hal meg a nép helyett, mintha az egész nemzet elpusztul?”

Jn 11:51 Ezt azonban nem magától mondta, hanem prófétált, mivel abban az évben ő volt a főpap. Ez a prófécia azt jelentette, hogy Jézusnak meg kell halnia a népért.

Jn 11:52 De nem csak a népért, hanem azért is, hogy Isten szétszéledt gyermekeit összegyűjtse, és egyé tegye.

Jn 11:53 Ettől a naptól kezdve a vallási vezetők már arról tanácskoztak, hogyan végezzenek Jézussal.

Jn 11:54 Emiatt Jézus többé nem mutatkozott nyilvánosan a júdeabeliek között. Tanítványaival együtt elvonult egy pusztához közeli városba, Efraimba.

Jn 11:55 Közeledett a zsidók nagy ünnepe, a páska. Ezért vidékről sokan felmentek Jeruzsálembe, hogy még az ünnep előtt elvégezzék a megtisztulási szertartásokat.

Jn 11:56 A Templom területén nagy tömeg gyűlt össze. Az emberek keresték Jézust, és egymástól kérdezték: „Mit gondoltok, talán nem is jön fel az ünnepre?”

Jn 11:57 A főpapok és a farizeusok pedig kiadták a parancsot, hogy ha valaki tudja, hol van Jézus, azonnal jelentse, mert le akarták tartóztatni őt.

Jn 12:1 Hat nappal a Páska ünnep előtt Jézus Betániában meglátogatta Lázárt, akit korábban feltámasztott a halálból.

Jn 12:2 Vacsorát készítettek neki, amelyet Márta szolgált fel, és Lázár is ott volt az asztalnál Jézussal együtt.

Jn 12:3 Vacsora közben Mária előhozott egy igen drága illatszert, amely valódi nárdusolajból készült. Az egészet ráöntötte Jézus lábára, s a házat betöltötte a nárdusolaj illata. Azután Mária a saját hajával törölte meg Jézus lábait.

Jn 12:4 Ezt látva, Iskáriótes Júdás — az egyik tanítvány, aki arra készült, hogy Jézust elárulja — megjegyezte:

Jn 12:5 „Ezt a drága illatszert inkább el kellett volna adni háromszáz ezüstpénzért, a pénzt meg a szegényeknek adhattuk volna!”

Jn 12:6 De ezt nem azért mondta, mintha a szegényekre lett volna gondja, hanem mert tolvaj volt. Ugyanis Júdásra volt bízva a tanítványok közös pénze, és ő gyakran lopkodott belőle.

Jn 12:7 Jézus így válaszolt neki: „Hagyd békén Máriát! Jót tette, hogy ezt az illatszert a mai napig megőrizte, s most arra használta fel, hogy előkészítsen a temetésemre!”

Jn 12:8 Szegények mindig lesznek a közeletekben, de én nem leszek mindig veletek.”

Jn 12:9 Az ünnepre összegyűlt tömeg között elterjedt a híre, hogy Jézus Betániában van, ezért sokan odamentek. De nemcsak őt szerették volna látni, hanem Lázárt is, akit Jézus feltámasztott a halálból.

Jn 12:10 Emiatt azután a főpapok elhatározták, hogy Lázárt is meg fogják ölni.

Jn 12:11 Ugyanis a júdeaiak közül sokan Lázár miatt mentek Betániába és hittek Jézusban.

Jn 12:12 Másnap, amikor az ünnepre érkező tömeg meghallotta, hogy Jézus Jeruzsálembe jön,

Jn 12:13 eléje mentek, pálmaágakat lengettek, és ezt kiáltották: „Hozsánna! Áldott, aki az Örökkévaló nevében jön! Áldott legyen Izráel Királya!”

Jn 12:14 Jézus talált egy szamarat, felült rá, és azon vonult be a városba, éppen úgy, ahogy az Írás mondja:

Jn 12:15 „Ne félj, Sion leánya, itt jön a királyod, szamárcsikón ülve!”

Jn 12:16 Tanítványai akkor még nem értették ezt. De később, amikor Jézus megdicsőült, eszükbe jutott, hogy pontosan az történt vele, amit az Írások mondtak róla.

Jn 12:17 Amikor Jézus kihívta Lázárt a sírból és feltámasztotta a halottak közül, igen sokan szemtanúi voltak ennek. Ezek azután másoknak is elmondták, hogy mi történt.

Jn 12:18 Ezért nagy tömeg gyűlt össze, hogy Jézust lássák, mert hallották, hogy ő tette ezt a csodát.

Jn 12:19 A farizeusok pedig ezt mondták egymásnak: „Látjátok! Hiába minden erőfeszítésünk, az egész nép mégis őt követi!”

Jn 12:20 A páska ünnepére igen sokan jöttek Jeruzsálembe imádkozni, és voltak közöttük görögök is.

Jn 12:21 Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai Betsaidából származott, és megkérték: „Uram, szeretnénk látni Jézust!” Fülöp szólt Andrásnak,

Jn 12:22 azután mindketten odamentek Jézushoz, és szóltak neki.

Jn 12:23 Jézus így válaszolt: „Eljött az idő, hogy az Emberfia megdicsőüljön.

Jn 12:24 Igazán mondom nektek: a búzmagot el kell vetni a földbe, hogy ott elhaljon, azután majd felnő, és gazdag termést hoz. Ha viszont nem hal el, akkor csak egymaga marad.

Jn 12:25 Aki ragaszkodik a lelkéhez, vagyis az életéhez, az el fogja veszíteni. Aki pedig kész feladni a lelkét, vagyis az életét ezen a világon, az megtartja azt az örök életre.

Jn 12:26 Aki nekem szolgál, engem kövessen! Akkor, ahol én vagyok, ott lesz a szolgám is velem. Aki pedig engem szolgál, azt megbecsüli az Atya.”

Jn 12:27 „Most nyugtalan a lelkem, mit is mondhatnék? Kérem talán azt: »Atyám, ments meg engem ettől az időtől!«? Nem! Hiszen éppen ezért jöttem a földre!

Jn 12:28 Inkább azt mondom: »Atyám, szerezz dicsőséget nevednek!«” Ekkor hang hallatszott a Mennyből: „Dicsőséget szereztem nevednek eddig is, és most másképpen is megdicsőítem nevedet.”

Jn 12:29 Ezt a sokaság is hallotta, de úgy gondolták, hogy az ég dörgött. Mások azt mondták, hogy biztosan egy angyal szólt Jézushoz.

Jn 12:30 Ő maga azonban ezt mondta: „Ez a hang nem értem, hanem értetek szólt.

Jn 12:31 Elérkezett az ideje, hogy kihirdessék az elmarasztaló ítéletet e világ fölött! Elérkezett az ideje, hogy ennek a világnak a fejedelmét elűzzék.

Jn 12:32 Engem pedig föl fognak emelni a földről, s akkor majd minden embert magamhoz vonzok.”

Jn 12:33 Így jelezte Jézus, hogy milyen módon fog meghalni.

Jn 12:34 Az emberek erre megkérdezték: „A Törvényből úgy tudjuk, hogy a Messiás örökké él. Miért mondd akkor, hogy az Emberfiát fel fogják emelni? Kicsoda ez az Emberfia?”

Jn 12:35 Jézus így felelt: „Már csak egy rövid ideig marad közöttetek a világosság. Addig járjatok tehát a világosságban, amíg veletek van, hogy a sötétség hatalmába ne kerítsen titeket, mert aki sötétben jár, nem tudja hová megy.

Jn 12:36 Ameddig veletek van a világosság, higgyetek benne, hogy a világossághoz tartozhassatok!” Ezt mondta Jézus, majd elment onnan, és elrejtőzött előlük.

Jn 12:37 Bár Jézus sok csodát tett az emberek szeme láttára, azok mégsem hittek benne.

Jn 12:38 Így teljesedett be, amit Ézsaiás próféta mondott: „Uram, ki hitt a szavunknak, és ki látta meg az Örökkévaló hatalmát?”

Jn 12:39 Ézsaiás próféta azt is megmondta, miért nem tudtak hinni:

Jn 12:40 „Az Örökkévaló vakította meg a szemüket, keményítette meg a szívüket, hogy szemükkel ne lássanak, hogy szívükkel ne értsenek, és ne forduljanak hozzá, hogy meggyógyítsa őket.”

Jn 12:41 Ézsaiás azért mondta ezt, mert látta Jézus dicsőségét, és ő róla szólt.

Jn 12:42 Ennek ellenére, sokan hittek Jézusban még a vezetőik közül is, de a farizeusok miatt ezt nem vallották meg nyíltan, nehogy kizárják őket a zsinagógai közösségből.

Jn 12:43 Ugyanis fontosabb volt a számukra az emberek elismerése, mint Istené.

Jn 12:44 Jézus hangosan kiáltva hirdette: „Aki bennem hisz, abban hisz, aki elküldött engem.

Jn 12:45 Aki meglátja, hogy ki vagyok, azt látja, aki elküldött engem.

Jn 12:46 Én vagyok a világosság, és azért jöttem erre a világra, hogy aki hisz bennem, ne maradjon a sötétségben.

Jn 12:47 Azért jöttem, hogy üdvösséget hozzak az embereknek, nem azért, hogy elítéljem őket. Ezért nem én ítélem el azokat, akik hallgatják a szavaimat, de nem engedelmeskednek nekem.

Jn 12:48 Aki visszautasít engem, és nem fogadja el, amit mondok, azt bizony el fogják ítélni az utolsó napon! De nem én leszek a bírója, hanem a szavaim, amelyeket mondtam, azok fogják őt elítélni.

Jn 12:49 Mert amit mondtam, nem magamtól mondtam. Az Atya, aki elküldött engem, parancsolta meg, hogy mit mondjak, és mit tanítsak.

Jn 12:50 És tudom, hogy amit az Atya parancsol, abból örök élet származik. Amit tehát én mondok, azt úgy mondom, ahogyan ő mondta nekem."

Jn 13:1 Mielőtt a páska ünnepe megkezdődött volna, Jézus már tudta, hogy itt az ideje, hogy elhagyja ezt a világot, és visszatérjen az Atyához. Szerette azokat, akik ezen a világon az övéi voltak — mindvégig szerette őket.

Jn 13:2 Jézus és a tanítványai együtt voltak a Páska-vacsoránál. A Sátán már korábban rávette Iskáriótes Júdást, Simon fiát, hogy Jézust igyekezzen ellenségei kezébe adni.

Jn 13:3 Jézus tisztában volt vele, hogy az Atya minden hatalmat neki adott, és hogy ő Istentől jött, és hamarosan vissza is tér Istenhez.

Jn 13:4 Felkelt hát a vacsorától, levette felső ruháját, és egy törülőkendőt kötött a dereka köré.

Jn 13:5 Azután vizet öntött egy edénybe, és sorban megmosta, majd a kendővel megtörölte a tanítványai lábát.

Jn 13:6 Amikor Simon Péterhez ért, ő azt kérdezte: „Uram, hogy lehet az, hogy te mosod meg az én lábamat?”

Jn 13:7 Jézus így válaszolt neki: „Most még nem érted, amit teszek, de később majd megérted.”

Jn 13:8 Péter azt válaszolta: „Azt már nem! Az én lábamat ugyan meg nem mosod soha!” „Ha nem moslak meg, semmi közöd sincs hozzám” — felelte Jézus.

Jn 13:9 Péter erre azt kérte: „Uram, akkor ne csak a lábamat mosd meg, hanem a kezemet és a fejemet is!”

Jn 13:10 Erre Jézus így válaszolt: „Aki megfürdött, annak csak a lábát kell megmosni, különben az egész teste tiszta. Ti már tiszták vagytok, de nem mindannyian.”

Jn 13:11 Jézus tudta, ki árulja el, ezért mondta: „nem vagytok tiszták mindannyian” .

Jn 13:12 Miután megmosta a tanítványok lábát, Jézus újra felvette a felsőruháját, visszaült az asztalhoz, és megkérdezte: „Értitek-e, mit tettem veletek?”

Jn 13:13 Ti Mesternek és Úrnak hívtok engem, és igazatok is van, mert az vagyok.

Jn 13:14 Ha pedig én, aki Úr és Mester vagyok, megmostam a lábatokat, akkor nektek is meg kell mosnotok egymás lábát.

Jn 13:15 Példát adtam nektek, hogy ti is ugyanúgy bánjatok egymással, ahogy én veletek.

Jn 13:16 Igazán mondom nektek: a szolga nem nagyobb az uránál, és a küldött sem nagyobb annál, aki elküldte.

Jn 13:17 Most már tudjátok ezeket, de akkor lesztek boldogok és áldottak, ha valóban meg is teszitek.

Jn 13:18 Nem mindnyájatokról beszélek. Ismerem azokat, akiket kiválasztottam, de amit az Írás mond, annak be kell teljesednie: »Az fordult ellenem, aki a kenyeremet ette.«

Jn 13:19 Azért mondom ezt most, mielőtt megtörténne, hogy amikor majd megtörténik, higgyetek bennem, hogy ÉN VAGYOK.

Jn 13:20 Igazán mondom nektek: aki befogadja azt, akit én küldök, az engem fogad be, aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.”

Jn 13:21 Miután Jézus ezt mondta, nagyon nyugtalan lett, és így szólt: „Igazán mondom nektek: egyikőtök el fog árulni engem!”

Jn 13:22 A tanítványok zavarban voltak, és tanácstalanul néztek egymásra, mert nem tudták, melyikükről beszél.

Jn 13:23 Egyikük, akit Jézus különösen szeretett, éppen Jézus mellett foglalt helyet.

Jn 13:24 Simon Péter intett neki, hogy kérdezze meg Jézustól, kiről beszélt az előbb.

Jn 13:25 Ekkor az a tanítvány közelebb hajolt Jézushoz, és megkérdezte tőle: „Uram, melyikünk az?”

Jn 13:26 Jézus így felelt: „Az, akinek ezt a bemártott falat kenyeret adom.” Ezzel vett egy darab kenyeret, a tálba mártotta, és odanyújtotta Iskáriótes Júdásnak, Simon fiának.

Jn 13:27 Amikor Júdás megette a kenyeret, belé költözött a Sátán. Ekkor Jézus ezt mondta Júdásnak: „Tedd meg hamar, amit tenni készülsz!”

Jn 13:28 De senki sem értette, hogy ez mit jelent.

Jn 13:29 Néhányan azt hitték, hogy Jézus azt mondta Júdásnak, vegye meg, amire szükségük lesz az ünnepen, vagy adjon valamit a szegényeknek.

Jn 13:30 Miután Júdás megette azt a falatot, azonnal elment. Ekkor már éjszaka volt.

Jn 13:31 Miután Júdás elment, Jézus megszólalt: „Most dicsőült meg az Emberfia, és általa Isten is megdicsőült.

Jn 13:32 Ha Isten dicsőséget kapott az Emberfia által, Isten is hamarosan megdicsőíti az Emberfiát — és ez hamar meg fog történni.

Jn 13:33 Gyermekeim, már nem sokáig maradok veletek. Kerestek majd engem, de ahogyan a júdeaiaknak már korábban mondtam, most nektek is mondom, hogy ahová én megyek, oda nem jöhettek velem.

Jn 13:34 Új parancsot adok nektek: szeressétek egymást! Ahogyan én szerettelek titeket, nektek is úgy kell szeretnetek egymást!

Jn 13:35 Arról ismeri majd fel mindenki, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretitek egymást.”

Jn 13:36 Ekkor Simon Péter megkérdezte tőle: „Uram, hová mész?” Jézus így válaszolt: „Most még nem jöhetsz velem oda, ahová megyek, de később majd követsz engem.”

Jn 13:37 Péter megkérdezte: „Uram, miért nem mehetek veled most? Az életemet is odaadnám érted!”

Jn 13:38 Jézus így felelt: „Az életedet adod értem? Igazán mondom neked: ma éjjel, mielőtt a kakas kukorékol, háromszor is le fogod tagadni, hogy ismeresz engem!”

Jn 14:1 „Ne nyugtalanodjatok: higgyetek Istenben, és higgyetek bennem!”

Jn 14:2 Atyám házában sokak számára van lakóhely. Ha nem így volna, megmondtam volna nektek. Most elmegyek, hogy helyet készítssek a számotokra.

Jn 14:3 Miután elkészítettem, visszajövök értetek, és magammal viszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is.

Jn 14:4 Ismeritek az utat, amely oda vezet, ahová megyek.”

Jn 14:5 Ekkor Tamás megkérdezte: „Uram, azt sem tudjuk, hová mész, hogyan tudhatnánk akkor az utat?”

Jn 14:6 Jézus így válaszolt: „Én vagyok az út, az igazság és az élet! Az Atyához csakis rajtam keresztül lehet eljutni.

Jn 14:7 Ha valóban ismernétek engem, akkor az Atyát is ismernétek. De mostantól fogva ismeritek és látjátok őt.”

Jn 14:8 Ekkor Fülöp szólalt meg: „Uram mutasd meg nekünk az Atyát, hadd lássuk őt! Azzal megelégszünk.”

Jn 14:9 Jézus így válaszolt: „Fülöp, olyan régóta veletek vagyok, és még mindig nem ismertél meg igazán! Aki engem látott, az Atyát látta. Miért mondod hát: »Mutasd meg nekünk az Atyát«?

Jn 14:10 Talán nem hiszed, hogy én az Atyában élek, az Atya pedig bennem él? Amit mondom nektek, nem magamtól mondom: az Atya, aki bennem él, ő végzi a maga munkáját rajtam keresztül.

Jn 14:11 Higgyétek el, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya bennem van! Ha másért nem, higgyetek azoknak a tetteknek, amelyeket Atyám nevében vittem véghez!

Jn 14:12 Igazán mondom nektek: aki hisz bennem, az is megteszi majd mindazt, amit én tettem. Sőt, még nagyobb dolgokat fog véghezvinni! Hogyan lehetséges ez? Úgy, hogy én majd az Atyához megyek,

Jn 14:13 és megteszem, amit a nevemben kértek, hogy az Atya dicsőséget kapjon a Fiú által.

Jn 14:14 Igen, bármit kértek majd az én nevemben, meg fogom tenni.”

Jn 14:15 „Ha szerettek engem, engedelmeskedni fogtok a parancsaimnak.

Jn 14:16 Én pedig kérni fogom az Atyát, és ő egy másik Segítőt küld nektek, aki örökre veletek marad.

Jn 14:17 Ő az Igazság Szelleme, akit a hitetlenek világa nem tud befogadni, mert ők nem látják, és nem ismerik fel. Ti azonban megismeritek és felismeritek őt, mert veletek együtt fog lakni, sőt bennetek él majd.

Jn 14:18 Nem hagylak titeket árván, hanem visszajövök hozzátok.

Jn 14:19 Kis idő múlva a hitetlenek már nem látnak többé engem, de ti láttok. Mivel én élek, ti is élni fogtok.

Jn 14:20 Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyában élek, ti bennem éltek, én pedig bennetek.

Jn 14:21 Aki ismeri parancsaimat és engedelmeskedik nekem, az szeret engem igazán! Aki pedig engem szeret, azt Atyám is szereti, és én is szeretem — ezért megmutatom és kijelentem neki magamat, hogy igazán megismerjen engem.”

Jn 14:22 Ekkor megszólalt Júdás — nem az Iskáriótes, hanem a másik Júdás nevű apostol — „De Uram, miért csak nekünk mutatod meg magadat, és miért nem az egész világnak?”

Jn 14:23 Jézus így válaszolt: „Aki igazán szeret engem, az megfogadja szavaimat, és engedelmeskedik nekem, ezért Atyám is szeretni fogja őt. Atyám és én eljövünk hozzá, és vele együtt fogunk lakni.

Jn 14:24 Aki nem szeret engem igazán, az nem engedelmeskedik a tanításaimnak. Bár ez a tanítás, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyától származik, aki elküldött engem.

Jn 14:25 Ezeket a dolgokat én magam mondtam el nektek, amíg veletek voltam.

Jn 14:26 Később azonban majd az a Segítő — a Szent Szellem — fog megtanítani titeket mindenre, akit az Atya küld hozzátok, hogy engem képviseljen. Ő majd emlékeztet titeket mindenre, amit nektek mondtam.

Jn 14:27 Én ugyan elmegyek, de a békességem veletek marad. Igen, a saját békességemet adom nektek, de másképpen, mint ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjatok, és ne féljete!

Jn 14:28 Hallottátok, hogy megmondtam: most elmegyek, de ismét visszajövök hozzátok. Ha igazán szerettek engem, akkor most örüljete, hogy az Atyához megyek, mert ő nagyobb nálam!

Jn 14:29 Azért mondom ezt most, még mielőtt megtörténne, hogy amikor majd megtörténik, higgyetek bennem.

Jn 14:30 Már nem sokáig beszélek veletek, mert közeledik ennek a világnak a fejedelme. Fölöttem ugyan nincs hatalma,

Jn 14:31 de ezeknek a dolgoknak mégis meg kell történniük, hogy az egész világ megtudja: én szeretem az Atyát! Ezért mindazt megteszem, amit ő parancsolt. Most pedig keljete fel, menjünk innen!”

Jn 15:1 „Én olyan vagyok, mint a szőlő. Atyám pedig olyan, mint a szőlősgazda:

Jn 15:2 minden vesszőt levág rólam, amely nem terem gyümölcsöt, termő vesszőimet viszont megmetszi és megtisztítja, hogy még bőségebb és jobb termést hozzanak.

Jn 15:3 Benneteket már megmetszett és megtisztított a tanításaim által, amelyeket tőlem hallottatok.

Jn 15:4 Maradjatok velem és lakjatok bennem, ahogyan a szőlővessző is a szőlő tövén marad — akkor én is bennetek maradok! A szőlővessző sem teremhet gyümölcsöt önmagában, csak ha a szőlő tövén marad. Ugyanígy ti is csak akkor teremhettek gyümölcsöt, ha bennem maradtok.

Jn 15:5 Igen, én vagyok a szőlő, és ti vagytok a vesszőim! Aki bennem lakik, és én őbenne, az sok gyümölcsöt terem. Nélkülem azonban semmit sem tehettek.

Jn 15:6 Ha valaki nem marad bennem, azt félredobják, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad. Ezután a száraz vesszőket összegyűjtik, tűzre dobják, és megégnek.

Jn 15:7 Ha viszont bennem éltek, és tanításaim bennetek élnek, akármit kértek, megkapjátok.

Jn 15:8 Amikor sok gyümölcsöt teremtek, Atyámnak szereztek vele dicsőséget — s ebből látszik majd, hogy a tanítványaim vagytok.

Jn 15:9 Ahogyan az Atya szeret engem, ugyanazzal az isteni szeretettel szeretlek én is titeket. Maradjatok meg és éljetez ebben a szeretetben!

Jn 15:10 Én mindig engedelmeskedem Atyám parancsainak, ezért állandóan a szeretetében élek. Ugyanígy, ha engedelmeskedtek parancsaimnak, ti is állandóan a szeretetemben fogtok élni.

Jn 15:11 Mindezt azért mondom nektek, hogy ugyanaz az öröm töltsön be titeket is, mint engem, és örömtöknek ne legyen semmi híja.

Jn 15:12 Ezt parancsolom nektek: ti is úgy szeressétek egymást, azzal az isteni szeretettel, ahogyan én titeket!

Jn 15:13 Nincs annál nagyobb szeretet, mint amikor valaki az életét adja a barátaiért.

Jn 15:14 Ti pedig a barátaim vagytok, ha folyamatosan megteszitek, amit parancsolok nektek.

Jn 15:15 Ezentúl már nem szolgák vagytok, mert a szolga nem tudja, hogy az ura mit és miért tesz. Mostantól fogva a barátaim vagytok, mert mindent elmondtam és megmutattam nektek, amit az Atyától hallottam és tanultam!

Jn 15:16 Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket! Én bízalak meg benneteket, hogy menjetek, és teremjetez gyümölcsöt! Azt akarom, hogy maradandó gyümölcsöket teremjetez, és hogy az Atya adja meg nektek, amit csak kértek tőle a nevemben.

Jn 15:17 Tehát ezt parancsolom nektek: isteni szeretettel szeressétek egymást!”

Jn 15:18 „Ha a hitetlenek gyűlölnék benneteket, jusson eszetekbe, hogy engem előbb gyűlölnék, mint titeket!

Jn 15:19 Ha középük tartoznátok, akkor ez a világ kedvelne titeket, mint a saját embereit. De ti nem tartoztok ehhez a világhoz, hiszen én kiválasztottalak titeket — ezért gyűlölnék benneteket.

Jn 15:20 Emlékezzetek rá, hogy megmondtam nektek: a szolga nem nagyobb, mint az ura. Ezért, ha engem üldöztek, benneteket is üldözni fognak. Másfelől, ha egyesek elfogadták és követték a tanításomat, akkor a tiéteket is követni fogják.

Jn 15:21 Mindezeket miattam teszitek veletek, mert nem ismerik azt, aki engem küldött.

Jn 15:22 Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna velük, most nem lennének bűnösök, így azonban nincs mentség a bűneikre.

Jn 15:23 Aki engem gyűlöl, Atyámat is gyűlöli.

Jn 15:24 Ha nem tettem volna közöttük olyan csodákat, amelyeneket még senki sem tett, most nem lennének bűnösök. De látták a csodákat, mégis gyűlölnék engem is, és Atyámat is.

Jn 15:25 Mindez azért történt így, hogy beteljesedjen, ami a Törvényükben meg van írva: »Ok nélkül gyűlölnék engem.«

Jn 15:26 El fog jönni a Segítő, az Igazság Szelleme, akit az Atyától küldök hozzátok, és ő majd tanúskodik mellettem.

Jn 15:27 De ti is tanúskodni fogtok rólam, mert kezdettől velem voltatok.

Jn 16:1 Mindezt azért mondom nektek, hogy majd ne érjen benneteket meglepetésként, és el ne veszítsétek a hiteteket.

Jn 16:2 Ki fognak zárni titeket a zsinagógai közösségből, sőt, egyeseket meg is ölnek közületek! Akik pedig megölnék benneteket, azt fogják hinni, hogy ezzel Istennek tesznek szolgálatot.

Jn 16:3 Azért teszik ezt, mert sem az Atyát nem ismerik, sem engem.

Jn 16:4 Látjátok, előre megmondtam nektek! Tehát, amikor majd ezek bekövetkeznek, emlékezzetek rá, hogy én előre figyelmeztettelek titeket."

Jn 16:5 „Korábban azért nem beszéltem ezekről, mert veletek voltam, de most visszatérek ahhoz, aki elküldött engem. Egyikőtök sem kérdezi: »Hová mész?«

Jn 16:6 Igaz, most szomorúak vagytok, mivel ezt mondtam,

Jn 16:7 de higgyetek nekem: javatokra válik, hogy elmegyek! Miért? Mert ha elmegyek, elküldöm hozzátok a Segítőt. Ha nem mennék el, akkor ő sem jönne el hozzátok.

Jn 16:8 Amikor pedig eljön a Szent Szellem, nyilvánvaló módon be fogja bizonyítani az egész világnak, és minden embernek, hogy mi a vétek, mi az igazságosság, és mi az ítélet.

Jn 16:9 Be fogja bizonyítani az embereknek, hogy ha nem hisznek bennem, akkor vétkeznek.

Jn 16:10 Bebizonyítja, hogy Isten igazságos ítélete az, hogy én visszatérek az Atyához, és nem láttok többé.

Jn 16:11 Be fogja bizonyítani, hogy e világ fejedelme fölött kimondták a kárhóztató ítéletet.

Jn 16:12 Még sok mondanivalóm lenne, de most még nem értenétek.

Jn 16:13 Azonban eljön majd az Igazság Szelleme, aki bevezet benneteket a teljes valóságba, mert nem a saját gondolatait mondja majd, hanem azt, amit az Atyától hall. Kijelenti majd nektek az eljövendő dolgokat.

Jn 16:14 Engem fog dicsőíteni, mert abból vesz, ami az enyém, és kijelenti nektek. Minden, ami az Atyáé, az enyém is.

Jn 16:15 Ezért mondom, hogy a Szent Szellem az enyémből vesz, és kijelenti nektek."

Jn 16:16 „Még egy kis idő, és nem láttok engem többé. Azután egy kis idő múlva ismét megláttok."

Jn 16:17 Ekkor a tanítványok tanakodni kezdtek egymás között: „Mit jelent ez: »Még egy kis idő, és nem láttok engem, de azután ismét megláttok?« Mit jelent az, hogy: »Mert én az Atyához megyek?«

Jn 16:18 Mit jelent az, hogy »Egy kis idő múlva?« Nem értjük, mire gondolt!"

Jn 16:19 Jézus tudta, hogy meg akarják kérdezni, ezért ő kérdezte meg tőlük: „Arról tanakodtok, hogy mit jelent, amit mondtam: »Még egy kis idő, és nem láttok engem, azután hamarosan ismét megláttok?«

Jn 16:20 Igazán mondom nektek: akkor majd sírtok és jajgattok, a hitetlenek ellenben örülnek. Szomorúak lesztek, de szomorúságotok hamarosan örömmé fordul.

Jn 16:21 Amikor az asszony világra hozza gyermekét, szenved, mert eljött a szülés ideje. Azonban miután megszületett a gyermeke, már elfelejti minden szenvedését, mert a gyermeknek örül, aki a világra jött.

Jn 16:22 Ehhez hasonlóan most ti is szomorúak vagytok. Amikor majd újra meglátlak titeket, már örülni fogtok, és ezt az örömet senki el nem veheti tőletek!

Jn 16:23 Azon a napon nem kérdeztek majd tőlem semmit. Igazán mondom nektek: bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek!

Jn 16:24 Eddig még semmit sem kértetek az én nevemben. Kérjétek, és megkapjátok, hogy örömetök teljes legyen.”

Jn 16:25 „Ezeket a dolgokat példázatokban mondtam nektek. De eljön az idő, amikor már nem példázatokban szólok hozzátok, hanem nyíltan beszélek nektek az Atyáról.

Jn 16:26 Azon a napon, ha az én nevemben kértek valamit az Atyától, nem lesz rá szükség, hogy én kérjem az Atyát értetek.

Jn 16:27 Hiszen maga az Atya szeret titeket, mivel ti is szerettek engem, és elhittétek, hogy Istentől jöttem.

Jn 16:28 Igen, én az Atyától jöttem ebbe a világba, de most elhagyom ezt a világot, és visszamegyek az Atyához.”

Jn 16:29 A tanítványok ekkor azt mondták: „Látod, most valóban nyíltan beszélsz, és nem példázatokban!

Jn 16:30 Most már látjuk, hogy mindent tudsz! Te hamarabb tudsz válaszolni a kérdésünkre, mint hogy megkérdeztünk volna! Ezért hisszük, hogy valóban Istentől jöttél.”

Jn 16:31 Jézus így válaszolt: „Most hiszitek?

Jn 16:32 Figyeljetek rám! Hamarosan eljön az idő, sőt, már itt is van, amikor mindannyian szétszóródtok, ki-ki hazatér az otthonába, és engem egyedül hagytok. De mégsem leszek egyedül, mert Atyám velem van.

Jn 16:33 Ezt azért mondom nektek, hogy teljes békességetek és bizalmatok legyen bennem. Ezen a világon próbatételek, nehéz időszakok és szenvedések várnak rátok, de legyetek bátrak: én már legyőztem a világot.”

Jn 17:1 Miután Jézus ezeket mondta, felnézett az égre, és így szólt: „Atyám, eljött az idő! Dicsőítsd meg Fiadat, hogy ő is dicsőséget szerezzen neked!

Jn 17:2 Hatalmat adtál Fiadnak minden ember fölött, hogy örök életet adjon mindazoknak, akiket neki ajándékoztál.

Jn 17:3 Az örök élet pedig az, hogy egyre jobban megismerjenek téged, az egyetlen valóságos Istent, és a Messiás Jézust, akit elküldtél.

Jn 17:4 Befejeztem a munkát, amellyel megbíztál, s ezzel dicsőséget szereztem neked itt a földön.

Jn 17:5 Most pedig, Atyám, fogadj vissza dicsőségedbe és jelenlétedbe, abba a dicsőségbe, amelyben veled együtt laktam, mielőtt a világ létrejött volna.

Jn 17:6 Atyám, embereket ajándékoztál nekem ebből a világból. A tieid voltak, és nekem adtad őket, én pedig kézzelfoghatóan megmutattam nekik, hogy te milyen vagy. Ők azok, akik befogadták szavaidat, és engedelmeskedtek annak, amit mondtál.

Jn 17:7 Ők már tudják, hogy minden, amit nekem adtál, tőled származik.

Jn 17:8 Minden szót, amit tőled hallottam, továbbadtam nekik, ők pedig befogadták tanításodat. Felismerték, elfogadták, és meggyőződtek róla, hogy ezek a tanítások valóban tőled származnak, és azt is, hogy valóban te küldtél engem.

Jn 17:9 Értük imádkozom most, és nem a hitetlenekért. Azokért imádkozom, akiket nekem adtál, mert hozzád tartoznak.

Jn 17:10 Mert mindazok, akik hozzám tartoznak, a tieid, és mindazok, akik hozzád tartoznak, az enyéme — és általuk mutatkozik meg dicsőségem mindenki számára.

Jn 17:11 Most már visszatérek hozzád, Atyám! Nem maradok tovább ezen a világon, de ők itt maradnak. Szent Atyám, őrizd meg őket neved hatalma által, amelyet nekem adtál! Őrizd meg őket, hogy ők is eljussanak arra az egységre, amelyben te és én élünk!

Jn 17:12 Amíg velük voltam, megőriztem őket neved hatalma által, amelyet nekem adtál. Vigyáztam rájuk, és nem vezett el közülük senki más, csak az az egy: a pusztulás fia. Így teljesedett be, amit az Írás róla mondott.

Jn 17:13 Atyám, most hozzád jövök, de amíg még ezen a világon vagyok, imádkozom azokért, akik hozzám tartoznak, hogy az örömöm egészen betöltse őket.

Jn 17:14 Átadtam nekik üzenetedet, Atyám. Akik ehhez a világhoz tartoznak, gyűlölték az enyémeiket, mert ők nem ebből a világból valók, ahogyan én sem tartozom ehhez a világhoz.

Jn 17:15 Nem arra kérek, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a Gonosztól!

Jn 17:16 Ők nem ehhez a világhoz tartoznak, mint ahogyan én sem.

Jn 17:17 Válaszd külön őket a magad számára, Atyám, a valóság megismerése által — s a te beszéded, az a valóság!

Jn 17:18 Ahogyan te elküldtél engem erre a világra, ugyanúgy küldöm el én is őket.

Jn 17:19 Értük odaszentelem magamat, hogy ők is odaszenteljék magukat neked a valóság megismerése által!

Jn 17:20 Atyám, nem csak őkért imádkozom, hanem mindazokért is, akik majd az ő szavukra fognak hinni bennem.

Jn 17:21 Mindannyiukért kérek, hogy akik hisznek bennem, valamennyien teljes egységben legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, bennem élsz, és ahogyan én benned élek. Ők is így éljenek mibennünk, teljes egységben, hogy a világ elhiggye, és meggyőződjön róla, hogy valóban te küldtél engem!

Jn 17:22 Azt a dicsőséget, amelyet tőled kaptam, továbbadtam nekik, hogy ők is abban az egységben éljenek, ahogyan mi egységben élünk.

Jn 17:23 Én bennük élek, és te, Atyám énbennem — hogy ők is eljussanak a tökéletes egységre. Ennek láttán majd az egész világ felismeri, hogy te küldtél engem, és őket is ugyanúgy szereted, ahogyan engem.

Jn 17:24 Atyám, azt akarom, hogy azok, akiket nekem adtál, ott legyenek velem, ahol én vagyok. Azt akarom, hogy lássák dicsőségemet, amelyet tőled kaptam, mivel te már a világ teremtése előtt szerettél engem.

Jn 17:25 Igazságos Atyám! Ez a világ soha nem ismert meg téged, de én ismerlek, és ők is felismerték és elfogadták, hogy te küldtél engem.

Jn 17:26 Megmutattam nekik, hogy te valójában milyen vagy, és továbbra is meg fogom mutatni, hogy az a szeretet, amellyel engem szerettél, bennük éljen, és én is őbennük éljek."

Jn 18:1 Miután Jézus befejezte az imádkozást, tanítványaival együtt átment a Kidron-patak völgyének másik oldalára, egy kertbe,

Jn 18:2 ahol máskor is gyakran megfordult. Ezt a helyet ismerte Júdás is, aki Jézust az ellenségei kezére akarta adni.

Jn 18:3 Ezért ide vezette azt a csapatot, amelyben római katonák és templomőrök voltak. Ez utóbbiakat a főpapok és a farizeusok küldték. Fáklyákat, lámpásokat és fegyvereket is vittek magukkal.

Jn 18:4 Jézus már előre tudta, hogy mi következik, ezért előlépett, és megkérdezte: „Kit kerestek?”

Jn 18:5 „A názáreti Jézust” — felelték. „Én vagyok” — mondta Jézus. Ott volt közöttük Júdás is, aki elárulta.

Jn 18:6 Amikor Jézus azt mondta: „Én vagyok” , azok mind hátratántorodtak, és a földre estek. Jézus ekkor ismét megkérdezte:

Jn 18:7 „Kit kerestek?” „A názáreti Jézust” — válaszolták.

Jn 18:8 Jézus azt mondta: „Már megmondtam nektek, hogy én vagyok az, ha tehát engem kerestek, akkor a többieket hagyjátok békében elmenni!”

Jn 18:9 Ez azért történt, hogy beteljesedjék, amit előzőleg mondott: „Senkit sem veszítettem el azok közül, akiket nekem adtál.”

Jn 18:10 Ekkor Simon Péter kirántotta a kardját, és rávágott az egyikre azok közül, akik Jézust akarták elfogni, de csak a jobb fülét vágta le. Ez a férfi a főpap szolgája volt, Málkusnak hívták.

Jn 18:11 Jézus azonban rászólt Péterre: „Tedd csak vissza a kardodat a helyére! Nem tudod, hogy ki kell innom azt a poharat, amelyet Atyám adott nekem?”

Jn 18:12 Ekkor a római katonák a parancsnokukkal és a zsidó templomőrökkel együtt letartóztatták, és megkötözték Jézust.

Jn 18:13 Először Annáshoz vitték, aki Kajafás apósa volt. Abban az évben Kajafás volt a főpap.

Jn 18:14 Ő volt az, aki azt tanácsolta a vallási vezetőknek, hogy jobb, ha egyetlen ember hal meg, mintha az egész nép elpusztul.

Jn 18:15 Simon Péter követte Jézust egy másik tanítvánnyal együtt, aki ismerte a főpapot, ezért Jézussal együtt ő is bement a főpap palotájának udvarára.

Jn 18:16 Péter azonban kint maradt a kapunál. Később kijött az a másik tanítvány, szólt az ajtót őrző szolgálólánynak, és bevitte Pétert is az udvarba.

Jn 18:17 Ez a szolgálólány megkérdezte Pétert: „Ugye te is annak az embernek a tanítványai közé tartozol?” „Nem, dehogyis!” — tiltakozott Péter.

Jn 18:18 A szolgálók és a templom őrei tüzet raktak az udvarban, körülállták, és melegedtek, mert hideg volt az éjszaka. Péter is közéjük állt.

Jn 18:19 Eközben a főpap a tanítványairól és tanításairól kérdezte Jézust.

Jn 18:20 Ő így válaszolt: „Én mindig nyilvánosan tanítottam a zsinagógában és a Templomban, ahol a zsidók összegyűlnek. Semmit nem mondtam titokban.

Jn 18:21 Miért engem kérdezel? Kérdezd azokat, akik hallgatták tanításaimat! Ők tudják, mit mondtam!”

Jn 18:22 Akkor egy közelben álló őr az arcába vágott Jézusnak, és rákiáltott: „Hogy mersz így válaszolni a főpapnak?!”

Jn 18:23 Jézus így felelt: „Ha valami rosszat mondtam, bizonyítsd be! Ha pedig helyesen válaszoltam, akkor miért ütöttél meg?”

Jn 18:24 Ezután Annás megkötözve átküldte Jézust Kajafáshoz, a főpaphoz.

Jn 18:25 Eközben Simon Péter az udvarban, a tűznél melegedett. A többiek megszólították: „Ugye te is annak az embernek a tanítványai közé tartozol?” De ő letagadta: „Nem vagyok!”

Jn 18:26 Ott volt a főpap egyik szolgája is, aki rokona volt annak, akinek Péter levágta a fülét. Megkérdezte Pétertől: „Azt hiszem, én már láttalak téged velem együtt a kertben! Nem így van?”

Jn 18:27 De Péter újra letagadta, s abban a pillanatban kukorékolt a kakas.

Jn 18:28 Mikor feljött a hajnal, Jézust átvezették Kajafás házából a római helytartó palotájába. A vallási vezetők azonban nem akartak oda belépni, hogy ne váljanak tisztátalanná, és részt vehessenek az ünnepi páskavacsorán.

Jn 18:29 Ezért Pilátus jött ki hozzájuk, és megkérdezte: „Mivel vádoljátok?”

Jn 18:30 Ezt felelték: „Ez az ember bűnöző! Ha nem így volna, nem adtuk volna a kezébe!”

Jn 18:31 Pilátus így válaszolt: „Vigyétek el, és ítéljétek el a ti saját Törvényetek szerint!” A vallási vezetők így feleltek: „Nekünk nincs jogunk hozzá, hogy valakit halálra ítéljünk!”

Jn 18:32 (Így teljesedett be, amit Jézus előre megmondott: hogy milyen módon fog meghalni.)

Jn 18:33 Ezután Pilátus visszament a palotába, maga elé hozatta Jézust, és megkérdezte tőle: „Te vagy a zsidók királya?”

Jn 18:34 Jézus kérdéssel válaszolt: „Magadtól kérdezed ezt, vagy mások mondták rólam?”

Jn 18:35 Pilátus így felelt: „Nem vagyok én zsidó! Saját néped és a főpapok adtak a kezembe. Mit tettél?”

Jn 18:36 Jézus így válaszolt: „Az én királyságom nem ehhez a világhoz tartozik. Ha ehhez tartozna, a szolgálaim harcolnának értem, hogy ne szolgáltatassanak ki a vallási vezetőknek. De királyságom nem ebből a világból való.”

Jn 18:37 Pilátus azt kérdezte: „Szóval mégis király vagy?” Jézus válaszolt: „Igen, jól mondod, az vagyok. Azért születtem, és jöttem erre a világra, hogy az igazságról tanúskodjak. Aki az igazsághoz tartozik, az hallgat a szavamra.”

Jn 18:38 Pilátus ezt mondta: „Ugyan, mi az, hogy igazság?” — s ezzel újra kiment a vallási vezetőkhez, és ezt mondta nekik: „Nem találok benne semmi bűnt, amiért el kellene ítélnem.”

Jn 18:39 A szokás szerint azonban egy foglyot szabadon engedek a kedvetekért a Páska ünnepén. Akarjátok-e, hogy szabadon engedjem nektek a zsidók királyát?”

Jn 18:40 Erre azok kiabálni kezdtek: „Nem, ne őt, hanem Barabbást engedd szabadon!” Ez a Barabbás rablógyilkos volt.

Jn 19:1 Ekkor Pilátus megkorbácsoltatta Jézust.

Jn 19:2 A katonák tövises ágakból koszorút fontak, Jézus fejébe nyomták, és egy bíborszínű köpenyt adtak rá.

Jn 19:3 Ezután egymás után eléje jöttek, és gúnyolódva így kiáltottak: „Éljen a zsidók királya!” Közben pedig arcul ütötték.

Jn 19:4 Később újra kijött Pilátus a vallási vezetőkhez, és azt mondta: „Nézzétek! Kihozom őt ide elétek, hogy értsétek meg, én semmi okot nem látok arra, hogy megvádoljam!”

Jn 19:5 Ezután kivezették Jézust a palotából, a fején töviskoszorúval, bíborszínű köpenyben. „Nézzétek, itt van az ember!” — mondta Pilátus.

Jn 19:6 Amint a főpapok és a templomőrök megpillantották Jézust, kiabálni kezdtek: „Feszítsd keresztre! Feszítsd keresztre!” De Pilátus így válaszolt nekik: „Feszítsétek meg ti! Én semmiben nem találtam bűnösnek!”

Jn 19:7 Azok erre így feleltek: „Törvényünk szerint meg kell halnia, mert azt mondta, hogy ő az Isten Fia!”

Jn 19:8 Amikor ezt Pilátus meghallotta, még jobban megrémült.

Jn 19:9 Visszament a palotába, és újra faggatni kezdte Jézust: „Honnan jöttél?” De Jézus nem válaszolt.

Jn 19:10 Pilátus így folytatta: „Nekem nem felelsz?! Nem tudod, hogy hatalmamban áll szabadon engedni, vagy kivégeztetni téged a kereszten?”

Jn 19:11 Jézus így válaszolt: „Semmi hatalmad nem lenne fölöttem, ha nem kaptad volna felülről. Ezért, aki a kezedbe adott engem, az súlyosabb bűnt követett el, mint te.”

Jn 19:12 Ettől kezdve Pilátus igyekezett Jézust szabadon engedni. De a vallási vezetők így kiáltottak: „Ha őt szabadon engeded, akkor nem vagy a császár barátja! Aki királynak mondja magát, az a császár ellensége!”

Jn 19:13 Erre Pilátus újra kihozatta Jézust a palotából a „Kövezett udvarba”, amelyet héberül Gabbatának neveznek. Ott Pilátus beült a bírói székbe.

Jn 19:14 A Páska-ünnepre való előkészület napja volt, és dél felé járt az idő. Pilátus így szólt a júdeabeliekhez: „Nézzétek, itt a királyotok!”

Jn 19:15 Erre azok így kiabáltak: „Vidd el innen! Vidd el innen! Feszítsd keresztre!” Pilátus megkérdezte: „Végeztessem ki a királyotokat?” De a főpapok így feleltek: „Nincs más királyunk, csak a császár!”

Jn 19:16 Ekkor Pilátus átadta a katonáknak Jézust, hogy feszítsék keresztre, és így végezzék ki. Ők pedig elvezették Jézust.

Jn 19:17 Jézus maga vitte a keresztfáját. Kimentek a városon kívül, a „Koponya” nevű helyre, amelyet héberül Golgotának neveznek.

Jn 19:18 Ott Jézust a keresztfára szögezték. Ugyanakkor két másik férfit is keresztre feszítettek: egyiket Jézus jobb oldalán, a másikat a bal oldalán.

Jn 19:19 Pilátus készített feliratot is, amelyet rászögeztek Jézus keresztfájára.

Jn 19:20 Ez állt rajta héber, latin és görög nyelven: „ názáreti jézus a zsidók királya

Jn 19:21 „Ne azt írd: »A zsidók királya«, hanem inkább azt: »Ez az ember azt mondta magáról, hogy ő a zsidók királya«!”

Jn 19:22 De Pilátus így válaszolt: „Amit írtam, megírtam!”

Jn 19:23 Amikor a katonák megfeszítették Jézust, minden ruhát levettek róla, s azokat négy részre osztották, hogy mindegyiküknek jusson belőle. A köntösét azonban nem akarták szétszakítani, mivel az varrás nélkül készült, vagyis az egészet egy darabban szőtték.

Jn 19:24 Azt mondták: „Ezt ne szakítsuk szét, inkább sorsoljuk ki, hogy kié legyen!” Így teljesedett be, amit az Írás mondott: „Ruháimon megosztottak, és köntösömre sorsot vetettek.” A katonák pontosan ezt tették.

Jn 19:25 Jézus anyja ott állt a keresztfá közelében. Vele volt a nővére, Mária, a Klópás felesége, és a magdalai Mária is.

Jn 19:26 Mikor Jézus látta, hogy anyja is ott áll, meg az a tanítvány is, akit Jézus szeretett, ezt mondta az anyjának: „Asszony, ő a fiad!”

Jn 19:27 A tanítványnak pedig ezt: „Nézd, ő az édesanyád!” Ezért az a tanítvány befogadta a saját otthonába Jézus anyját, aki attól kezdve ott lakott vele.

Jn 19:28 Később, amikor Jézus látta, hogy már mindent befejezett, ami rá volt bízva, megszólalt: „Szomjas vagyok.” Ezzel teljesítette be, amit az Írás mondott.

Jn 19:29 Volt ott egy ecetes korsó, abba valaki belemártott egy szivacsot, és azt egy izsóp szárára tűzve felnyújtotta Jézus szájához.

Jn 19:30 Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: „Beteljesedett!” Ezután lehajtotta a fejét, és meghalt.

Jn 19:31 A Páska-ünnepre való előkészület napja volt, és utána különleges szombati ünnepnap következett. Emiatt a vallási vezetők nem akarták, hogy a kivégzettek teste szombaton is a keresztfán maradjon. Megkérték hát Pilátust, parancsolja meg, hogy a katonák törjék el a három keresztre feszített férfi lábát, és vegyék le a holttesteket a keresztről.

Jn 19:32 A katonák eltörték az egyik elítélt lábát, akit Jézussal együtt feszítettek meg, azután a másikat is.

Jn 19:33 Amikor Jézushoz értek, látták, hogy már halott, ezért nem törték el a lábát,

Jn 19:34 hanem az egyik katona beledöfte a lándzsáját Jézus oldalába. A sebből azonnal vér és víz folyt ki.

Jn 19:35 (Az tanúsítja ezt, aki szemtanúja volt, és igazat mond. Azért mondja ezt, hogy ti is higgyetek. Ő tudja, hogy ez az igazság, mert látta.)

Jn 19:36 Mindez azért történt, hogy beteljesedjen, amit az Írás mond: „Egyetlen csontját se törjék el!”

Jn 19:37 Egy másik helyen pedig ezt mondja az Írás: „Néznék majd arra, akit átszúrtak.”

Jn 19:38 Ezután arimátiai József kérte Pilátust, hogy levehesse a keresztről Jézus testét. József is Jézus tanítványa volt, de csak titokban, mert félt a vallási vezetőktől. Pilátus engedélyt adott rá, József pedig elment, és levette Jézus testét.

Jn 19:39 Eljött Nikodémus is, aki mirhából és aloéből készült illatszer-keveréket hozott, körülbelül harminckilónyit. Nikodémus volt az, aki korábban egyszer éjszaka beszélgetett Jézussal.

Jn 19:40 Miután levették Jézus holttestét, lenvászamba tekerték az illatszerekkel együtt, a júdeaiak temetési szokásai szerint.

Jn 19:41 Azon a helyen, ahol Jézust keresztre feszítették, volt egy kert, abban pedig egy új sziklasír, ahová addig még senkit sem temettek.

Jn 19:42 Mivel ez a sír közel volt, oda helyezték Jézus testét. Sietniük kellett, mert az előkészület napja a végéhez közeledett.

Jn 20:1 A hét első napján korán reggel, amikor még sötét volt, a magdalai Mária kiment a sírhoz. Láta, hogy a zárókövet elgördítették a sír bejáratáról.

Jn 20:2 Ekkor Mária elszaladt Simon Péterhez és ahhoz a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és elújságolta nekik: „Elvitték a sírból az Urat, és nem tudjuk, hová tették!”

Jn 20:3 Ekkor Péter és a másik tanítvány azonnal elindultak a sírhoz.

Jn 20:4 Együtt szaladtak, de az a másik megelőzte Pétert, és elsőként ért oda.

Jn 20:5 Lehajolt, és látta, hogy ott vannak a vásznak, de nem ment be a sziklasírba.

Jn 20:6 Simon Péter ugyan lemaradt egy kissé, de hamarosan ő is odaért, és be is ment a sírba.

Jn 20:7 Ő is látta a vásznakat, és a kendőt is, amely Jézus arcán volt, de az távolabb feküdt, külön összehajtva.

Jn 20:8 Ekkor bement az a másik tanítvány is, aki elsőként ért a sírhoz. Láta mindezt, és hitt.

Jn 20:9 Ugyanis még nem értették, amit az Írás mondott, hogy Jézusnak fel kell támadnia a halálból.

Jn 20:10 Ezután a tanítványok hazamentek,

Jn 20:11 Mária pedig ott maradt zokogva a sír előtt. Közben lehajolt, és benézett a sziklasírba.

Jn 20:12 Két fehér ruhás angyalt látott, akik ott ültek, ahol korábban Jézus teste feküdt: egyik a feje, a másik a lába helyén.

Jn 20:13 Az angyalok megszólították Máriát: „Miért sírsz, asszony?” Ő így válaszolt: „Mert elvitték Uramat, és nem tudom, hová tették.”

Jn 20:14 Majd hátranézett, és látta, hogy egy férfi áll a háta mögött. Jézus volt az, de Mária nem ismert rá.

Jn 20:15 Jézus megkérdezte: „Miért sírsz, asszony? Kit keresel?” Mária azt hitte, hogy a kertésszel beszél, ezért így felelt: „Uram, ha te vitted el a testet, kérlek, mondd meg, hová tetted, és én elviszem!”

Jn 20:16 Jézus ekkor a nevéen szólította: „Mária!” „Rabbuni!” — kiáltott fel Mária, miután Jézus felé fordult. (Ez a héber szó azt jelenti: „Mester” .)

Jn 20:17 „Ne tartóztass! — mondta Jézus — , mert még nem mentem fel az Atyához. Inkább menj a testvéreimhez, és mondd meg nekik, hogy most felmegyek Atyámhoz, aki a ti Atyátok is; Istenemhez, aki a ti Istenetek is!”

Jn 20:18 Ezután Mária elment a tanítványokhoz, és ezt mondta nekik: „Láttam az Urat!” Elmondta nekik azt is, amit Jézus üzent.

Jn 20:19 Aznap este, a hét első napján, a tanítványok együtt voltak. De bezárták az ajtókat, mivel féltek a vallási vezetőktől. Jézus hirtelen megjelent közöttük, és köszönt: „Békesség!”

Jn 20:20 Miután ezt mondta, megmutatta nekik a két kezét és az oldalát. A tanítványok nagyon megörültek, hogy látják az Urat.

Jn 20:21 Ezután Jézus újra azt mondta nekik: „Békesség! Ahogyan engem elküldött az Atya, most én is úgy küldelek el titeket.”

Jn 20:22 Rájuk lehelt, és ezt mondta: „Fogadjátok be a Szent Szellemet!

Jn 20:23 Ha megbocsátjátok valakinek a bűneit, akkor azokra a bűnökre bocsánatot nyer. Ha pedig nem bocsátjátok meg, akkor azokra nem kap bocsánatot.”

Jn 20:24 Tamás, akit Ikernek is hívtak, a tizenkét tanítvány közé tartozott, de nem volt ott, amikor Jézus megjelent közöttük.

Jn 20:25 A többiek elmondták neki, hogy látták az Urat, de Tamás így válaszolt: „Csak akkor hiszem, ha a saját szememmel látom és megérintem Jézus kezén a szögek helyét, és ha a kezem az oldalára teszem!”

Jn 20:26 Nyolc nappal később a tanítványok újra összegyűltek, és akkor már Tamás is velük volt. Ekkor Jézus ismét megjelent közöttük, pedig az ajtók zárva voltak. „Békesség!” — köszönt nekik.

Jn 20:27 Azután Tamáshoz fordult: „Tedd ide az ujjadat, és nézd meg a kezemet! Nyújtsd ki a kezedet, és tedd az oldalamra! Ne kételkedj többé, hanem higgy!”

Jn 20:28 Tamás ezt mondta: „Uram, Istenem!”

Jn 20:29 Jézus ezt kérdezte tőle: „Azért hiszel, mert látsz engem? Boldogok és áldottak, akik bár nem látnak engem, mégis hisznek bennem!”

Jn 20:30 Jézus nagyon sok csodát tett a tanítványai szeme láttára. Ezek közül azonban sok nincs leírva ebben a könyvben.

Jn 20:31 Amelyek viszont le vannak írva, azokat éppen azért jegyezték fel a számotokra, hogy higgyétek, hogy Jézus a Messiás, az Isten Fia, s hogy a benne való hit által életetek legyen a nevében.

Jn 21:1 Később Jézus újra megjelent a tanítványoknak a Galileai-tónál. Ez így történt:

Jn 21:2 együtt voltak Simon Péter, Tamás, akit Ikernek hívtak, Nátánaél a galileai Kánából, Zebedeus fiai és még két tanítvány.

Jn 21:3 Simon Péter azt mondta: „Kimegyek halászni.” Erre a többiek azt mondták: „Mi is veled megyünk.” El is indultak egy halászbárkával, és egész éjszaka halásztak, de nem fogtak semmit.

Jn 21:4 Már reggel volt, amikor Jézus megállt a parton, de a tanítványok nem ismertek rá.

Jn 21:5 Megkérdezte tőlük: „Barátaim! Fogtatok-e valamit?” „Semmit” — felelték a tanítványok.

Jn 21:6 Akkor Jézus ezt mondta: „Vessétek ki a hálót a bárka jobb oldalán, ott majd találtok!” A tanítványok kivetették a hálót, de visszahúzni már nem tudták, olyan nagy volt a fogás.

Jn 21:7 Ekkor az a tanítvány, akit Jézus szeretett, azt mondta Péternek: „Az Úr van ott!” Amint Péter ezt meghallotta, felvette a felsőruháját — mert a munkához nekivetkőzött — , és beugrott a vízbe.

Jn 21:8 A többi tanítvány a partra evezett, és húzták a halakkal teli hálót. Nem voltak túl messze a parttól, csak mintegy száz méterre.

Jn 21:9 Amikor partot értek, ott egy tűzrakást láttak. A parázon halak sülték, és kenyér is volt ott.

Jn 21:10 Jézus megszólította őket: „Hozzatok néhány halat, amelyet most fogtatok!”

Jn 21:11 Ekkor Simon Péter visszament a bárkához, és a partra húzta a hálót, amely tele volt nagy halakkal, szám szerint százötvenhárommal. De a háló, bár ilyen sok hal volt benne, mégsem szakadt szét.

Jn 21:12 Azután Jézus hívta őket: „Gyertek, reggelizzetek meg!” A tanítványok nem merték megkérdezni tőle: „Ki vagy te?” , mert tudták, hogy ő az Úr.

Jn 21:13 Jézus ekkor fogta a kenyeret, és odaadta nekik, majd a halakat is.

Jn 21:14 Ez volt a harmadik alkalom, hogy Jézus megjelent a tanítványoknak, miután feltámadt a halálból.

Jn 21:15 Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétertől: „Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e, mint ők?” Péter így felelt: „Igen, Uram, tudod, hogy milyen kedves vagy nekem.” Jézus erre azt mondta neki: „Viselj gondot a bárányaimra!”

Jn 21:16 Azután újra megkérdezte tőle: „Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?” Péter ismét ezt felelte: „Igen, Uram, tudod, hogy milyen kedves vagy nekem.” Jézus azt mondta: „Viseld gondját a juhaimnak!”

Jn 21:17 Ezután harmadszor is megkérdezte tőle: „Simon, Jóna fia, a barátom vagy?” Péter erre elszomorodott, hogy Jézus harmadszorra is megkérdezte tőle: „A barátom vagy?” Így válaszolt: „Uram, te mindent tudsz. Tudod, hogy milyen kedves vagy nekem.” Jézus azt mondta neki: „Viselj gondot a juhaimra!”

Jn 21:18 Igazán mondom neked, amíg fiatal voltál, felkötötted az övedet, és oda mentél, ahová akartál. De ha megöregszel, kinyújtod a kezed, és akkor majd más köti fel az övedet, és oda visz, ahová nem akarsz menni.”

Jn 21:19 Ezzel adta tudtára, hogyan fog meghalni, és a halálával hogyan szerez dicsőséget Istennek. Ezután hozzátette: „Kövess egem!”

Jn 21:20 Ekkor Péter hátrafordult, és látta, hogy az a tanítvány, akit Jézus szeret, utánuk jön. Ő volt az, aki a vacsora közben Jézushoz közel hajolt, és megkérdezte tőle: „Uram, ki az, aki elárul téged?”

Jn 21:21 Mikor Péter látta ezt a tanítványt, megkérdezte Jézustól: „Uram, hát velem mi lesz?”

Jn 21:22 Jézus ezt felelte: „Ha azt akarom, hogy életben maradjon, amíg visszajövök, mi közöd hozzá? Te csak kövess engem!”

Jn 21:23 Így terjedt el a testvérek között az a hír, hogy ez a tanítvány nem fog meghalni. Pedig Jézus nem ezt mondta, hanem azt: „Ha azt akarom, hogy életben maradjon, amíg visszajövök, mi közöd hozzá?”

Jn 21:24 Ez a tanítvány az, aki mindezekről a dolgokról tanúskodik. Ő az, aki ezeket leírta, és tudjuk, hogy amit mond és ír, az igaz.

Jn 21:25 Jézus még sok más dolgot is tett. Ha ezeket mind részletesen leírnák, azt hiszem, az egész világ sem lenne elég, hogy befogadja azokat a könyveket.